

Rok 1913.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 1. maja 1913.

Treść: (№ 71—73.) 71. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906. — 72. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa w Radziechowie w Galicyi oraz dotyczące zmiany liczby członków i zastępców komisji dla podatku zarobkowego IV. klasy dla „Powiatu politycznego Brody“ i dla „Powiatu politycznego Kamionka“. — 73. Rozporządzenie, dotyczące uzupełnienia § 4. rozporządzenia wykonawczego z dnia 30. stycznia 1903, wydanego do ustawy z dnia 30. stycznia 1903 o wydawaniu soli bydłowej po niższej cenie.

71.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 21. kwietnia 1913,

dotyczące zmiany niektórych postanowień objaśnień do taryfy celnej z dnia 13. lutego 1906.

Następujące postanowienia objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, uzupełnia się, względnie zmienia się w sposób następujący:

Co do objaśnień.

W ustępie 1. uw. do Nru 266. należy w wierszu trzecim po słowie: „pilśnie na kapelusze“ dodać „ , także w postaci krążków lub płytek“.

Ustęp 2. teje uw. należy skreślić i wstawić natomiast:

Pilśnie na kapelusze w takiej postaci należy oclić tak jak kapelusze.

W uw. 6., ustęp 2., do Nrów 267.—269. należy w wierszu drugim oraz w zdaniu wtrąconem w wierszu siódmym skreślić słowo „pilśn“.

Jako nowy ustęp ostatni uw. do Nru 336. należy zamieścić:

Dla odróżnienia lakierowanej skóry wolowej od lakierowanej skóry cielęcej wyłącznie miarodajną jest granica ciężaru, ustanowiona w uw. 2. do Nru 330.

W uw. og. 2^a do klasy XXXVIII., ustęp 2., należy w wierszu drugim po słowie „odcięcie“ wstawić: „lub odpilowanie“.

W uw. 2., ustęp ostatni, do Nru 439, należy liczbę „7“ zmienić na „10 i 12“.

W uw. og. 1., ustęp 1., do Nrów 452.—460. należy skreślić wiersz piąty i wstawić natomiast:

są wprowadzane w ilości potrzebnej do jednorazowego zaopatrzenia, do maszyn lub części składowych maszyn

W uw. og. 6., ustęp 7., do Nrów 452.—460. należy po słowie „narzędzia maszynowe“ dodać:

wprowadzane z maszynami w ilości potrzebnej do jednorazowego zaopatrzenia lub

W ustępie 3. uw. 6. do Nru 461. („Zobacz także — klasa XL“) należy zamiast słów: „ustęp ostatni uw. og. 11.“ dodać: „ustęp 8. uw. og. 13“.

W uw. 4., ustęp ostatni, do Nru 464. oraz w ustępie ostatnim do Nru 465. należy przed słowem „łańcuchy“ wstawić: „dostosowane“.

W uw. 1. ustęp 6., do Nru 467. należy zmienić liczbę „11“ na „13“.

W ustępie ostatnim uw. 1. do Nru 467. („pokrycia dające się zdejmować — klasa XL“) należy zamiast słów: „uw. og. 11., ustęp ostatni“ umieścić: „og. uw. 13., ustęp 8“.

W uw. 5., ustęp 2., do Nru 500. należy zamiast liczby „7“ umieścić „10 i 12“, tudzież w uw. 10., ustęp 2., do tego numeru zamiast liczby „12“ umieścić „14“.

Klasę XL należy skreślić i zamiast niej umieścić tekst, uwidoczniiony w załączniku.

Przy Nrze 539. należy dokonać następujących poprawek:

w uw. 7., ustęp 2. (wiersz pierwszy) zmienić liczbę „10“ na „17“,

w uw. 12., ustęp 1., w wierszu czwartym od końca, zmienić liczbę „5“ na „7“,

w uw. 12., ustęp 2., wiersz 5., zmienić liczbę „9“ na „8“.

W uw. og. 5., ustęp 4., do Nrów 573.—576. należy w wierszu siedemnastym zamiast słów: „uw. 7., ustęp 1.“ umieścić „uw. og. 10.“ a w wierszu dwudziestym dziewiątym zamiast słów: „uw. og. 10., ustęp 1.“ słowa: „uw. og. 18., ustęp 2.“

W uw. 4. do Nru 578. należy liczbę „10“ zmienić na „18.“

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Zaleski wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

Zawieszanie.

Załącznik.

XL. Maszyny, przyrządy i części składowe tychże z drzewa, żelaza lub kruszców nieszlachetnych, z wyjątkiem elektrycznych maszyn (przyrządów) i wozów, należących do klas XII. i XLII.

U w a g i o g ó l n e.

4. Pojęcie i ogólne postanowienia co do ocenia, połączenia z innymi materiałami, maszyny, posyłane częściami.

1. (1) Maszyny są to przyrządy, które same siłę (mechaniczną energię, ruch) wytwarzają (silnice) lub dalej przenoszą (transmisje) albo energię, doprowadzoną z innego źródła siły, przetwarzają na pracę mechaniczną (maszyny robocze); przy przyrządach polega osiągnięcie zamierzonego wyniku ostatecznego (dokonywanej pracy) przeważnie na zastosowaniu fizycznych lub chemicznych procesów, przytem jednak nie można tu obejść się także bez konstrukcyi maszynowych. Co do maszyn i przyrządów o charakterze narzędziowym zobacz klasa XLIV.

(2) Przyrządy o prostym ustroju, które w sztuce pojedynczej ważą mniej niż 20 kg, nie licząc do nich ewentualnie znajdujących się kół rozpędowych (n. p. tego rodzaju prasy do kopiowania, do kart, do serwet, młynki do farb, do kawy i do korzeni, pompy, mielchy, maszyny do prania, magle, wyzmaczki, maszyny do robienia zakładek (pliszowania), przyrządy do cedzenia, zasuw gazowe i wodne, kurki, zawory, kosze ssące dla pomp, przyrządy do smarowania (przyrządy do naoliwiania), przyrządy oszczędnościowe na oliwę, przyrządy do wody sodowej, maszyny do korkowania, przyrządy do napełniania flaszek, wodomierze, dźwignie (dźwignie do podnoszenia, dźwignie wozowe), przewietrzniki, odwadniacze, przyrządy do odprowadzania wody z pary skroplonej, garnki do ogrzewania dla silników zarowopowietrznych, maszyny do siekania mięsa, maszyny do wyrabiania kielbas, nożyce do blachy, narzędzia do ściśnięcia powietrza, kosiarki do trawy, sikawki do peronospy, siarkowniki winogron, luskae kukurydzy, maszyny do łuszczenia owsa itd.) wyłączone są od taryfowania jako maszyny lub przyrządy.

(3) Przytoczone powyżej przykładowo przyrządy o ciężarze 20 kg od sztuki lub więcej należy traktować jak maszyny i przyrządy.

(4) Bardziej złożone przyrządy, którym nie można odmówić znamion maszyn i przyrządów w rozumieniu ustępu 1. niniejszej uwały, należy odprawiać według postanowień dla tej klasy bez względu na ciężar pojedynczej sztuki, chociażby tenże wynosił mniej niż 20 kg, jak to się rzecz ma z wielu małymi maszynami roboczymi (przeważnie z maszynami do obrabiania kruszców, jak n. p. maszyny do wiercenia, szlifowania, polerowania itp.).

2. (1) Maszyny, przyrządy i części składowe tychże należy w regule poddawać urzędowej rewizyi celnej przez dwóch urzędników celnych.

(2) Przy deklarowaniu maszyn i przyrządów należy zawsze przytoczyć także szczególną nazwę lub sposób użycia; urzędy mają prawo przy odprawianiu maszyn i przyrządów żądać od stron planów lub rysunków a także i szczegółowych opisów, z których można poznać ich przeznaczenie, względnie przy nie wymienionych osobno maszy-

nach i przyrządach z Nrów 536.—538., przy rolniczych maszynach i przyrządach z Nr 530. c i przy kółkach parowych itd. z Nr 526. także ciężar poszczególnych użytych materiałów (drzewo, kruszec, żelazo i inne materiały), o ile stosunku ciężaru odnośnych materiałów nie można niewątpliwie poznać już z samego wyglądu. Te plany, rysunki i bliższe szczegóły należy w regule dołączać do dokumentów celnych; jednakowoż plany itd., które mają służyć w celach dowodu przy późniejszym sprowadzaniu maszyn lub ich części składowych tego samego rodzaju albo do stwierdzania ustawienia (zobacz tabelę na końcu następn. 20. niniejszych uwag), należy zaopatrzyć w potwierdzenie, że ekspedycyę uskuteczniiono, wydać znowu stronom i uwidocznić to w wywodach rewizyi.

(3) Nie należy jednak żądać przedłożenia rysunków, planów lub szczegółowych opisów, jeżeli rodzaj odnośnej maszyny da się od razu poznać z samego wyglądu.

(4) Jeżeli urząd celny nie może w sposób niewątpliwy oznaczyć taryfowej przynależności pewnej maszyny na zasadzie dostarczonych dowodów, należy dokonać ocenia wedle wchodzącej w rachubę wyższej stopy celnej, zabezpieczając ewentualnie na żądanie strony różnicę między tą stopą celną a tą, której zastosowania się żąda, aż do dostarczenia dalszych dowodów, a urząd celny może na podstawie dowodów, dostarczonych dodatkowo, zarządzić wprost zwrot przypadającej różnicy cla.

(5) Jeżeli maszyny i przyrządy nadechodzą rozłożone na części, bez opakowania lub w opakowaniu w poszczególnych paczkach, należy wszystkie te równocześnie nadechodzące części odprawiać jednolicie wedle tej stopy celnej, którą musiałoby się zastosować według taryfy do odnośnej maszyny (przyrządu) w stanie zestawionym. Co do części składowych zobacz uw. 6. i uw. 7. do tej klasy.

(6) Przy oceniu maszyn i przyrządów należy uważać na to, aby nie ocenić równocześnie części składowych i innych przedmiotów albo wcale nie należących do odnośnej maszyny (przyrządu) albo których nie powinno się wliczać do jej ciężaru według sztuki (zob. ustęp 16. niniejszych uwag) lub też które zawsze należy ocenić osobno według ogólnych uwag 11., 12., 17. i 18. do tej klasy.

3. (1) Przy wszystkich maszynach i przyrządach, wyliczonych według nazw, z wyjątkiem wymienionych w Nrach 526. i 530. c oraz w uwagach umów. do Nr 538., nie ma znaczenia dla taryfowania ta okoliczność, że one zrobione są tylko z drzewa, żelaza lub kruszców nieszlachetnych albo też złożone są z tych materiałów w jakimś stosunku.

(2) Maszyny, przyrządy i osobno przesyłane części składowe tychże, zrobione z innych materiałów jak z drzewa, żelaza lub nieszlachetnych kruszców, n. p. z masy papierowej, nie należą do klasy XL, lecz należy je ocenić według jakości ma-

teryału. Jeżeli jednak tego rodzaju części składowe maszyny lub przyrządy połączone są z drzewem, nieszlachetnymi kruszcami lub żelazem (n. p. koła pasowe z masy papierowej z sprychami z drzewa), należy skutecznie ocenić według postanowień klasy XL.

(3) Części składowe maszyn i przyrządów z szlachetnych kruszców należy traktować według klasy XLIII.

4. (1) Przy taryfowaniu maszyn, przyrządów lub ich części składowych nie uwzględnia się połączeń z innymi materiałami (*wiązanie*).

(2) Nie stanowi to zatem żadnej różnicy dla wymiaru cła, jeżeli maszyny, przyrządy i oddzielne części składowe tychże z drzewa, nieszlachetnych kruszców lub żelaza są połączone z innymi zwyczajnymi, dobrymi lub najlepszymi materiałami, o ile połączenia te są niezbędne dla osiągnięcia celu maszyny lub przyrządu albo używane są zwyczajnie do ich ozdobienia.

(3) O ile więc zachodzi powyżej wymieniony warunek, mogą maszyny itd. zaopatrzone być w sukna pakunkowe itp., poszczególne części składowe maszyn lub przyrządów w powłoki i pokrycia z materii, skóry, kauczuku, papieru itd. albo też mogą być połączone w inny sposób z częściami składowymi z innych materiałów; to samo odnosi się także do części składowych z połączonych lub posrebrzanych nieszlachetnych kruszców z wpuszczoną macicą perłową itp., o ile przy poszczególnych numerach nie ustanowiono wyjątków. Przedmioty, wymienione w uw. og. 12. do tej klasy (pasy napędne, węże, zgrzebła itd.) należy jednak zawsze ocenić według ich taryfowej jakości.

(4) Zestawione z maszynami lub przyrządami części składowe z szlachetnych kruszców oraz części składowe, połączone z tego rodzaju kruszcami, można zdejmować i ocenić osobno wedle ich ciężaru; jeżeli jednak tego zdjąć skutecznie nie można, można powziąć wiadomość o ciężarze z przedłożonych wiarogodnych dowodów strony,

względnie także stwierdzić go w drodze oceny. w danym wypadku za przybraniem rzeczoznawcy.

5. (1) Jeżeli maszyny nadchodzą w kolejnych posyłkach częściowych, winna strona w celu zapewnienia sobie tego korzystniejszego traktowania pod względem cła, które ustanowione jest dla równoczesnego dowozu maszyn w stanie kompletnym, postępować w sposób następujący:

(2a) Dowóz wszelkich części składowych maszyn lub przyrządów należy skutecznie w regule przez ten sam urząd celny wchodowy a czasokres, w przeciągu którego musi się dokonać dowozu maszyny (przyrządu) nie może przekraczać jednego roku.

(3b) Przy dowozie pierwszej partii należy przedłożyć urzędowi plan ogólny lub wyraźny rysunek całej maszyny (przyrządu) oraz spis wszystkich części składowych. Na nadchodzących kolejno większych, względnie głównych częściach składowych należy, o ile to w ogóle potrzebne jest dla późniejszego stwierdzenia tożsamości, umieścić urzędowe znaki tożsamości tam, gdzie to nie przeszkadza ani ustawieniu ani wprawieniu w ruch odnośnych maszyn (przyrządów).

(4c) Należy zabezpieczyć różnicę między stopą celną, przypadającą na całą maszynę (przyrząd), a stopą celną, wchodzącą w rachubę na podstawie ciężaru wprowadzonej partii częściowej.

(5d) Po skutecznieniu całkowitego dowozu maszyn (przyrządów) należy ich stan kompletny stwierdzić w lokalu fabrycznym za pośrednictwem urzędników celnych na podstawie oględzin w ustawieniu do ruchu (w danym wypadku za przybraniem rzeczoznawcy, wymienionego w uw. og. 20. do tej klasy). Tych urzędników celnych ma wysłać znajdujący się najbliższym miejscu ustawienia urząd celny główny, obsadzony więcej niż trzema urzędnikami, który o ile sam równocześnie nie skutecznie ekspedycy wchodowej posyłek częściowych będzie musiał sprawdzić dokumenty celne ewentualnie zaś rysunki i szczególne opisy.

B. Części maszyn lub przyrządów.

6. (1) Jako części maszyn lub przyrządów należy ocenić także nieotaryfowane według nazwy przedmioty, które nie mogą być inaczej używane jak do składania maszyn, względnie przyrządów (*wiązanie*).

(2) Stosownie do tego należy uważać za części składowe maszyn i przyrządów cylindry parowe, krążki mimośrodowe, wały korbowe, koła czolowe i zębate (koła o zębach wstawianych), koła rozpedowe, koła obrotowe lokomobil, koła pasowe, pasowe przyrządy zastanawiające, pasowe i linowe przyrządy napinające, wały transmisyjne i inne, sprzegadła, łożki, korby, wózki na kółkach klocekowych do traków, miazgotówki (pokryte siatką nośną walcowate usztywnienia z nieszlachetnych kruszców dla wyrobu papieru), klatki wózkowe, wiązaczki snopów do żniwiarek i młocarek, ślimaki rur dla przyrządów do opalania itd., walce do maszyn z kowalnego żelaza lub stali oraz wszystkie

żelazne walce do maszyn (włącznie z walcami z lanego żelaza) w połączeniu z innymi materiałami, walce do maszyn z drzewa (walce z niekowalnego odlewu bez połączenia Nr. 437., z nieszlachetnych kruszców Nr. 500.), krążki (wielokrążki, kierowniki pasowe, krążki nośni linowych i tym podobne), także z blachy, mające średnicy więcej niż 155 mm (przy mierzeniu według wieńca prowadzącego), wrzeciona z drzewa lub nieszlachetnych kruszców (wrzeciona z drzewa, zobacz uw. 4. do Nr. 356.), skrzydła do wrzecionnic, pierścienie wrzecionowe do prząsłnic obrączkowych i skrętań obrączkowych, rozciągacze (napinacze tkanin) do tkarek, płyty do fundamentów i łożysk z częściami maszynowymi lub ustrojowymi (dolanami podstawkami, łożyskami, wydrążonymi otworami na podstawki itd.), łożyska i koźły łożysk itp.

(3) Noże, narzędzia itd., zestawione z częściami składowymi maszyn, nie wykluczają traktowania tych części według klasy XL, nawet wówczas, gdy

sie je dowozi bez maszyn, do których należą; nadto należy wraz z częściami maszyn oclić jako takie wprowadzane wraz z częściami maszyn śruby, zakówki, gwoździe itd., o ile one są potrzebne do zestawienia tych części.

(4) Nie jako części składowe maszyn (przrzędów), lecz według ich taryfowej jakości pod innym względem należy traktować: płyty do fundamentów i łożysk bez części maszynowych lub ustrojowych, nadchodzące osobno lub z odnośniami maszynami jednakowoż z nimi nie zestawione (zob. al. 1. 12tej i al. 2. 16tej z niniejszych uwag), walce z niekowlanego odlewu bez połączenia albo zrobione z nieszlachetnych kruszców, czółenka tkackie i cewki (zob. al. 1. 12tej i al. 1. 10tej z uwag niniejszych i uw. 4. do Nru 534.), krążki o średnicy 155 mm i mniejszej nadto w regule mniejsze części składowe maszyn, których nie można jako takie rozpoznać na podstawie pewnej szczególnej postaci i budowy a można ich dowolnie używać w inny sposób, jak n. p. walce prowadzące, przesuwače nici, oczka, drewniane wrzeciona, krążki, podkładki itp. (zob. także al. 3. 10tej z niniejszych uwag).

(5) Co do ekspedycei celnej części składowych maszyn z innych materiałów niż drzewo, żelazo lub nieszlachetne kruszce zob. al. 2. i 3. 3ciej z niniejszych uwag.

7. (1) Części składowe maszyn względnie przrzędów, dowożone pojedynczo, należy oclić jak maszyny odnośne (przrzędy). (*Wiązanie.*)

(2) Cła, ustanowione w Nrach 526. do 538., stosuje się do tego rodzaju części składowych wówczas, jeżeli strona dostarczy przy oczeniu wchodowym dowodów, potrzebnych do ocenienia odnośnej maszyny (względnie przrzędu) pod względem taryfowym. Jeżeli dowodów tego rodzaju nie przedłożono, dokonuje się oczenia części składowych maszyn i przrzędów (z wyjątkiem maszyn do szycia i robienia pończoch) w sposób następujący:

Części składowe z samego drzewa lub z 75 lub więcej procentami drzewa ocli się według Nru 536.

Części składowe z samych nieszlachetnych kruszców albo z więcej niż 50 procentami nieszlachetnych kruszców ocli się według numeru 537.;

Wszystkie inne części składowe, ważące według sztuki:

2 q lub mniej ocli się według Nru 528. a, więcej niż 2 q według Nru 528. b (*wiązanie*),

ważące zaś według sztuki więcej niż 25 q według Nru 528. c do e.

(3) O ile rozchodzi się o nadchodzące pojedynczo części składowe maszyn (przrzędów), przy których zwraca się uwagę na jakość, względnie ilość przerobionych materiałów (Nry 526., 530. c i nie oznaczone osobno maszyny z Nrw 536. do

538.), to można zastosowywać tylko stopy celne, odpowiadające materiałom części rzeczywicie się znajdujących, a to bez względu na dostarczenie dowodu na to, że jeśliby znajdowały się inne części składowe, potrzebne do całości, może wchodzić w rachubę inna pozycya taryfy; wobec tego należy tego rodzaju posyłki częściowe, składające się z 75 procent lub więcej drzewa oclić według Nru 536., względnie 530. c 1, te które składają się z więcej niż 50 procent kruszcu według Nru 526. c lub 537, inne zaś według Nru 526. a i b, 530. c 2 lub 538. (Zobacz jednak 5. z niniejszych uwag.)

(4) Jeżeli strona żąda w innych przypadkach oprócz wymienionych w ust. 3., traktowania wprowadzanych części maszyn wedle stopy celnej dla odnośnej maszyny, należy przy oczeniu wstępem dostarczyć wymienionych dowodów w sposób, wyluczający wszelką wątpliwość, zapomocą rysunków, szczegółowych opisów, faktur, kart zamówień, korespondencji, katalogów itp.

(5) Jeżeli dowodów takich nie dostarczono przy oczeniu wstępem, ekspedycyjące urzędy celne mają prawo przyjmować je później a także zwracać różnicę cła.

(6) Zakłady fabryczne (przedzalnice, tkalnie, fabryki maszyn itd.) i strony, które muszą częściami sprowadzać z zagranicy części zastępcze lub składowe do budowy pewnych oznaczonych maszyn (przrzędów), mogą zamiast rysunków, dostarczanych w każdym poszczególnym przypadku, przedłożyć Ministerstwu skarbu w odpowiedniej ilości raz na zawsze szczegółowe rysunki; Ministerstwo to prześle je tym urzędowi celnym, w których ma się odbyć oczenie dowozowe. Przynależność wprowadzanych części składowych do pewnej maszyny należy stwierdzić zawsze przez dokładne porównanie z tymi rysunkami. Na przedłożonych rysunkach należy zaznaczyć urzędowym zapiskiem nazwę maszyny, do której należą części składowe, o ileby nazwy tej już nie podano, oraz uwidocznic numer, wedle którego należy dokonać oczenia.

(7) W danym wypadku można składać w urzędach celnych także wzory części składowych, których przynależność do pewnej maszyny stwierdził już urząd celny; na podstawie tych wzorów należy nadchodzące później takie same części składowe ekspedyować bez dalszych dowodów według odpowiednich numerów taryfy dla maszyn.

(8) Części składowe całkiem szczególnego rodzaju, których przynależność do pewnych maszyn nie ulega żadnej wątpliwości i które poznać można już na pierwszy rzut oka, można ekspedyować bez dalszych dowodów według numeru dla odnośnej maszyny. Tak na przykład można nasady pługów, zarzynaczki, narogi (ostrza) u pługa, lemiesz pługów oclić według Nru 530., żelazne zaś młoty narzędziowe (młoty wodne, młoty ogoniaste dla warsztatów, blacharni), rdzenie młotów i kowadeł dla młotów parowych, oprawy zaciskowe i uchwytnice tokarek (obte ostatnie o ciężarze poszczególniej sztuki, wynoszącym więcej niż 5 kg) można bez przeszkody oclić według Nru 538.

(9) Jeżeli rozchodzi się o części składowe maszyn i przrzędów, podlegające wedle ciężaru poszczególniej sztuki rozmaitym stopom celnym, winien dowód obejmować także szczegóły, stwierdzające, dla jakiego stopnia ciężaru maszyn

i przyrządów przeznaczone są odnośnie części składowe.

(10) Części składowe maszyn i przyrządów, których przynależność do Nru 528., 529. lub 538. wykazano lub też nie ulega ona żadnej wątpliwości, przy których jednak nie wykazano ciężaru poszczególnej sztuki maszyny (przyrządu), do której one należą, należy ocieić według ogólnej, względnie umownej stopy dla tego stopnia ciężaru poszczególnej sztuki z Nru 528., 529. lub 538. pod który podpada odnośna część składowa według swego rzeczywistego ciężaru. Jeżeli jednak w takim przypadku chodzi o kilka należących do tej samej maszyny (przyrządu) części składowych, które nie przekraczają miary jednorazowego zaopatrzenia, wówczas ciężar ogólny miarodajny jest dla oznaczenia stopy celnej.

(11) Postanowienie, że części składowe maszyn, dowożone pojedynczo, należy ekspedycyować tak jak odnośne maszyny, nie stosuje się do tego rodzaju maszyn, które korzystają z ulg celnych jedynie pod tym warunkiem, że będą dowożone w stanie kompletnym. Stosownie do tego przy oceniu części składowych maszyn papierniczych na zasadzie postanowienia uw. 7. do Nru 538. należy stosować nie uprzywilejowane cło w kwocie 12 K, lecz odpowiednie umowne cło od ciężaru sztuki z Nru 538., nadto przy oceniu części ruchomych lokomobil dla celów rolniczych z Nru 527. nie należy stosować stopy umownej w kwocie 21 K, lecz stopę ogólną w kwocie 20 K, a przy ekspedycyowaniu części składowych maszyn roboczych, pozostających w nierozzerwalnym połączeniu z motorami parowymi, jakoteż pomp tłokowych i pomp z nurem, młotów parowych i żoraw parowych, wprost złączonych z parowymi maszynami tłokowymi, należy policzać nie stopy umowne z Nru 528., lecz odpowiednie umowne stopy celne z Nru 536. do 538., o ile zaś są to części maszyn parowych, umowne stopy dla ciężaru poszczególnej sztuki z Nru 528.

(12) Części składowe, których przynależność do maszyny dla użycia ich w pewnym celu wykazano, sprowadza się przy korzystaniu z ulg pod tymi samymi warunkami i zastrzeżeniami, co same odnośne maszyny (zob. uwagę 20. niniejszych uwag); to samo odnosi się także do wprowadzanych ewentualnie równocześnie części do zmiany, części zastępczych i zapasowych (zob. jednak ust. 14. niniejszych uwag). Wszystkie te części składowe należy w deklaracjach uwidaczniać zawsze osobno, wskazując na ich przynależność do pewnej maszyny i przytaczając pozycję taryfy i stopę celną.

(13) Można także tego rodzaju części składowe sprowadzać dla fabryk, wyrabiających maszyny

tego samego rodzaju, a to pod tymi samymi warunkami, co przy sprowadzaniu wprost przez konsumentów.

(14) Części składowe ruchomych lokomobil dla celów rolniczych z Nru 527. i maszyn papierniczych z umownej uwagi 2. do Nru 538. są wyłączone od sprowadzania z przyznaniem ulg (zob. ust. 11. niniejszych uwag), podobnie też nie kompletne lokobile i maszyny papiernicze tego rodzaju.

(15) Części do zmiany oraz części zastępcze i zapasowe, wprowadzane razem z maszynami (przyrządami), podlegają tym samym postanowieniom jak części składowe maszyn i przyrządów, dowożone pojedynczo.

8. (1) Części maszyn lub przyrządów, osobno nie wymienione, które stosownie do swojej istoty należą do Nru 481. a, względnie do Nru 483. a, należy ocieić, o ile są nie obrobione, podług tych numerów. Od tej ulgi wyłączone są wprowadzane maszyny lub przyrządy rozbrane. (*Wiązanie.*)

(2) Wedle tego gotowe do użytku, choćby surowe części wyłączone są od traktowania podług jakości materiału podobnie jak dowożone maszyny rozbrane, choćby części ich były jeszcze surowe.

(3) Przy częściach składowych maszyn i przyrządów tego rodzaju dopuszczalne jest tylko usuwanie szwów, powstałych przy odlewaniu i prasowaniu (grzbietów), przez odbijanie dłutem, odszlifowanie (także na krążkach szmerglowych), piłowanie lub obtłukiwanie, nadto wyrownywanie powierzchni łamu, odbijanie głów odlewowych, tudzież przy stali lanej nadskrobywanie celem zbadania, czy materiał jest bez wady, których to czynności według uwagi ogólnej 2. a do klasy XXXVIII. nie należy przy towarach żelaznych uważać za obrabianie (przy nadskrobanej stali lanej należy w celu uzyskania powyższej ulgi przestrzegać warunków, ustanowionych w uwadze 2. a do klasy XXXVIII.); każde inne obrobienie, nawet samo tylko szorowanie, pociąga za sobą traktowanie tychże części według postanowień dla klasy XL.

(4) Badanie części maszyn i przyrządów, deklarowanych według Nru 481. a, względnie 483. a, należy uskuteczniać z szczególną uwagą, aby zapobiedz nieprawidłowemu odprawianiu dowożonych rozbranych maszyn i przyrządów, wyłączonych od tej ulgi, a urzędnik, zajęty przy odprawianiu tych części, winien wyraźnie uwidocznić w wywodach rewizji, że dokonano zbadania posyłki.

C. Pojęcie stanu kompletnego i jednorazowego

9. (1) Maszyny i przyrządy należy uważać za kompletne, jeżeli mają wszystkie swe istotne (główne) części, choćby rozbrane, a także jeżeli mają jednorazowe zaopatrzenie, to jest wszystkie części składowe i inne przedmioty, potrzebne bezwarunkowo do zdolności ich do pracy, w ilości, potrzebnej do jednorazowej pracy przy ich pomocy.

(2) Poruszające się na kołach lokobile dla celów rolniczych oraz maszyny papiernicze należy tylko przy dowożeniu w stanie kompletnym odprawiać według uprzywilejowanych sióp celnych z Nru 527.,

zaopatrzenia maszyn i odnośne postanowienia.

względnie uw. 1. do Nru 538.; brak poszczególnych części składowych nie wyklucza zastosowania sióp celnych, obowiązujących dla maszyn kompletnych. Do maszyn tego rodzaju, wprowadzanych kolejnymi przesyłkami częściowymi, odnoszą się postanowienia 5tej z niniejszych uwag.

(3) Części składowe i przedmioty, należące do jednorazowego zaopatrzenia maszyn i przyrządów i zestawione z nimi lub nie, należy pod warunkiem, że nadchodzą równocześnie z odnośną maszyną (przyrządem), traktować razem z maszyną (przyrządem) według stopy celnej dla niej, wliczając je

do ciężaru poszczególnej sztuki, względnie do stosunku materiału, mającego znaczenie pod względem taryfowym.

10. Do zaopatrzenia jednorazowego należą (bez względu na materiał, z którego są zrobione, z wyjątkiem zrobionych z szlachetnych kruszców lub przy ich użyciu, zob. ust. 4. 4tej z niniejszych uwag):

(1) *a*) tak zwane części robocze, to jest te części składowe i inne przedmioty, które wykonują właściwą pracę, dokonywaną przez maszynę, i które przy dowozie osobno należą z reguły traktować według jakości taryfowej, jak n. p. piły, noże (także noże miazdzarki), formy do prasowania, stemple do znaczenia, złobiki, wyciągadła drutu, wygniatarki, przecinacze (tłocznice do dziur), przebijaki i tym podobne narzędzia, walce, kadzie na lód, zgrzebla, szyny zgrzebel (drażki zgrzebel), drażki zwojowe (do trzepak), wrzeciona wszelkiego rodzaju, szpilki Żakarda, czótenka i cewki do krosen dla koronek i firanek (z wyjątkiem czótenek napędowych do krosen tkackich, zob. ust. 1. 12tej z niniejszych uwag i uw. 4. do Nr 534.), listwy do aksamitu, igły (także igły do maszyn do szycia, robienia pończoch i dziania) itp.;

(2) *b*) przybory (przrządy zabezpieczające, kontrolne, przrządy do czyszczenia itd.) jak manometry, ciepłomierze, liczydła kontrolne i tym podobne narzędzia, elektryczne przrządy sygnałowe, szkiełka wodoskazów, kurki, zawory, kosze ssące (dla pomp), przrządy do smarowania (maźnice), przykrywki wiązów i spustów itd.;

(3) *c*) kotły (z wyjątkiem kotłów parowych, zob. 18tą z niniejszych uwag, uw. 1. do Nr 526. i uw. 2. do Nr 528.), rury (stanowiące bezpośrednio istotne części składowe maszyn i przrządów, zob. także 12tą z niniejszych uwag), płyty do fundamentów i łożysk z częściami maszynowymi lub ustrojowymi (przyłanami podstawkami, łożyskami, wydrążonemi otworami dla podstawek itd. zobacz także 12tą z niniejszych uwag), koła rozpedowe (z wyjątkiem przy wymienionych w uw. og. 1., ust. 2., do tej klasy przrządach o ustroju prostym i ciężarze jednostkowym poniżej 20 kg), ruszty i pręły ruszów, krążki tokarskie i oprawy zaciskowe, palniki magnesowe (do motorów wybuchowych), krążki (wielokrążki, krążki przewodów pasowych, nośni lino-wych i tym podobne), szeszołki walców, dostosowane łańcuchy, sprężyny maszynowe itp., przybijaczki i struny tkackie, platyny (do krosen oczkarskich i maszyn Żakarda), pierścienie łańcuchów, oczka pierścieniowe, walce prowadzące, przesuwacze nici, krążki, podkłady itp. (zob. także ust. 4. 6tej z niniejszych uwag), sznury do wrzecion, sznury Żakarda, płachty do przewożenia, tkaniny do tłoczenia, do przecedzania, ściskacze (wymienione poprzednio artykuły, zrobione z przedziwa, jednakowoż nie jako towar w metrach, lecz zupełnie przysposobione już dla odnośnej maszyny), węże od odpylników (powłoki odpylników w formie stożka) i tym podobne;

(4) *d*) przedmioty, służące do zestawiania maszyn (przrządów) lub ich części składowych, jakoto śruby (także śruby i sworznie kotwowe), zakówki, gwóźdźki, ćwieczki, kliny itp.

(5) *e*) Z pomiędzy nadchodzących równocześnie przyborów do zmiany można tylko jedną najcięższą część do zmiany, potrzebną do całości, odciec jako taką razem z maszyną.

(6) Wszelkie inne części do zmiany należą zawsze traktować osobno, taksamo jak części i przedmioty zastępcze i zapasowe.

(7) Pod tymi samymi warunkami (równoczesne nadejście i ilość dla jednorazowego zaopatrzenia) należy natomiast wprawdzie razem z odnośnymi maszynami (przrządami) według ich stopy odprawiać przynależności, to jest przedmioty, potrzebne nie do właściwego ruchu, lecz tylko do ustawienia, utrzymywania w dobrym stanie i obsługi maszyn i przrządów, jakoto poręcze, schody, platformy, latarnie, konewki blaszane, oliwiarki (bańki na oliwę), klucze mutrowe, pogrzebacze, kleszcze ogniowe i tym podobne; przedmiotów tych jednak nie należy wliczać do ciężaru poszczególnej sztuki względnie do stosunku materiału, w celu odróżnienia od artykułów, wymienionych pod *a—e*.

(8) Powyższe postanowienia obowiązują także przy dowozie maszyn i przrządów w posyłkach częściowych (zob. 5tą z niniejszych uwag) pod warunkiem, że partiami częściowymi dowiezie się razem maszynę w istocie swej kompletną.

11. (1) Każdą ilość przedmiotów, przytoczonych w uw. 10., przekraczającą miarę jednorazowego zaopatrzenia należy zawsze odciec osobno i w deklaracjach także zawsze przytaczać osobno; z pomiędzy nich należy mianowicie przedmioty, kwalifikujące się jako części składowe maszyn, odprawiać według klasy XL., inne zaś według ich jakości taryfowej.

(2) Przy częściach roboczych, wymienionych w powyższej uw. 10., lit. *a*), należy w celu oceny jednorazowego zaopatrzenia wziąć za podstawę największą pojemność odnośnej maszyny, to znaczy należy uważać za garnitur, potrzebny do jednorazowej roboty, tę ilość, którą naraz można założyć do maszyny i zapomocą której maszyna ta może równocześnie wykonywać swą robotę; tak n. p. należy przy maszynie do wytwarzania lodu o największej możliwej pojemności, wynoszącej 24 kadzi lodowych, tę ilość z pomiędzy nadchodzących równocześnie kadzi odciec według stopy celnej dla maszyn do wytwarzania lodu, wszelkie zaś inne według jakości materiału.

(3) Jeżeli przedmioty, które należy odciec po myśli postanowień ustępu 1. i 2. niniejszej uwagi według ich jakości taryfowej, zapakowane są razem z maszynami i stanowią tylko drobną część posyłki, zgłoszonej do wstępnej ekspedycji, wówczas można, jeżeli wyjmowanie ich celem osobnego zważenia dałoby się tylko z trudnością skutecznie, zaniechać tego, o ile ciężar ich widoczny jest w sposób, wykluczający wszelką wątpliwość, z szeregów-łowych opisów, których ma dostarczyć strona.

12. (1) Zawsze oddzielnie należy jednak poddawać ocenie według jakości taryfowej te wszystkie przedmioty — nawet w razie, jeżeli nadejdą równocześnie z maszynami i przrządami, i choćby z nimi zestawione — które, aczkolwiek są potrzebne do utrzymywania w ruchu lub obsługiwania maszyn (przrządów), mimo to mogą być ewentualnie w dowolnej ilości użyte przy jednej i tej samej maszynie, względnie dadzą się zastąpić innymi podobnymi przedmiotami, jak n. p. ciężarki (ciężarki wahadłowe, do napinania, obciążania i inne), także ciężary opadowe (kule opadowe dla młynów spadowych (bezcok do mielenia, młynów kulowych), naczynia do przewo-

dla kolejek wiszących oraz wieszadła dla nich, karty Żakarda, niedostosowane łańcuchy, liny (także liny z drutu), pasy napędne, pasy z drutu stalowego i tym podobne. nadto zaś następujące przedmioty: wszelkiego rodzaju węże do sikawek ogniowych i tym podobnych (z wyjątkiem węzów od odpylników, zob. ust. 3. 10tej z niniejszych uwag), okucia zgrzebel (zgrzebla taśmowe, zob. 13łą z niniejszych uwag), czółenka napędowe (do krosien tkackich, zob. ust. 1. 10tej z niniejszych uwag i uw. 4. do Nru 534.), cewki do natykania dla snowadeł i tym podobnych), pudła do przedzenia (pudła obrotowe), tudzież proste lub tylko pojedynczo zgięte rury, które służą jedynie do doprowadzania lub odprowadzania pary, wody, gorącego powietrza, kwasów, ługów lub innych materii, lub przeprowadzają wytwór jednego przyrządu do drugiego i nie stanowią bezpośrednio istotnych części składowych maszyn i przyrządów (zob. także ust. 3. 10tej z niniejszych uwag), nie złączone (zestawione) jeszcze z maszynami płyty do fundamentów i łożysk bez części maszynowych lub ustrojowych (zob. także ust. 3. 10tej z niniejszych uwag), tory z szyn dla przesuwanego żorawi lub dla celów przewozu i wszystkie tkaniny w postaci towarów metro- wych (zob. ust. 3. 10tej z niniejszych uwag).

(2) Można zaniechać zdejmowania lin, pasów napędnych, węzów itd., doczepionych już do maszyn, w celu ocenia ich według ich taryfowej jakości, a to wtedy, gdy ciężar ich można stwierdzić na podstawie szczególnych, zupełnie wiarogodnych opisów szczegółowych.

13. (1) Okucia zgrzebel poddawać należy oceniu zawsze osobno podług Nru 467. (Wiązanie.)

(2) Wedle tej zasady należy także zawsze osobno ocieć zgrzebla (okucia zgrzebel), przymocowane już do skrobaczek (zgrzeblarek, greniplarek) lub innych maszyn.

(3) Ciężar okuć zgrzebel, przymocowanych do wprowadzanych maszyn, można zbadać w jeden z sposobów następujących:

(4) a) Jeżeli okucia zgrzebel dadzą się zdejmować, waży się je bezpośrednio;

(5) b) jeżeli nie można ich zdjąć całkiem lecz tylko częściowo, to wyszukuje się ciężar przez obliczenie na podstawie wielkości powierzchni i ciężaru mającej się zdjąć części;

(6) c) jeżeli nie da się zdjąć ani jednej części okuć, to dokonuje się obliczenia jak pod b) na podstawie dostarczonego wzoru obkladu zgrzebla albo, jeżeli takiego wzoru dostarczyć nie można, bierze się za podstawę ustalenia ciężaru wyszczególnienie ciężaru przez fabrykanta maszyny. Gdyby zachodziły wątpliwości co do prawdziwości tego wyszczególnienia, można albo po pobraniu wchodzącego w rachubę wyższego ciężaru zbadać ciężar później na miejscu przeznaczenia zapomocą rzeczywistego odważenia okucia (lub części okucia), zdjętego przez monterą, albo też należy ocieć całą maszynę według Nru 467.

(7) Przy częściach składowych maszyn, częściach z okuciami zgrzebel (np. prętach pokrywy zgrzebel), należy zbadać ciężar zgrzebel, które powinno się ocieć według Nru 467., również w jeden z podanych sposobów.

(8) Czesadła na podkładkach drewnianych o przekroju odcinka koła (jakich używa się jako pokrycia bębnow głównych przygotowawczych maszyn przedalniczych), pokrycia dające się zdejmować (t. j. pokrycia wałców do zbierania kłaków przy czesarkach i zgrzeblarkach, składające się z silnego pasa, obitego blachą stalową i zaopatrzonego w kolankowato zagięte ćwieczki), szyny dla czesadeł (Fallers) przy maszynach przygotowawczych dla lnu i czesarkach wełny (składające się z prętów stalowych — także z deszczulkami drewnianymi, pokrytymi blachą mosiężną — z wsadzonymi zębami grzebieni) i wałce iglaste do froterek (wydrążone wałce mosiężne, na zewnętrznej stronie pokrywy wysadzone gęsto zębami) należy jako części składowe maszyn traktować według klasy XL.

(9) Zobacz także ustęp 2. uw. 6. do Nru 461.

14. (1) Walce miedziane i mosiężne, tudzież także płyty, wyrzynane lub niewyrzynane, dla krajowych drukarni tkackich i zakładów apreturowych za osobnem pozwoleniem bez opłaty.

(2) Ulga ta odnosi się także do tego rodzaju pokryw wałców oraz do wałców miedzianych i mosiężnych z rdzeniami stalowymi, jakoteż do wałców i płyt do osmalania (także cylindrów do osmalania); wałce miedziane i mosiężne, tudzież także płyty do druczowania ceraty i sukna skórkowego lub linoleum oraz tkanin, w podobny sposób przyrządzonych, również nie są wyłączone od uwolnienia od cla.

(3) Sprowadzanie bez opłaty cla na podstawie tej uwagi zależne jest od zezwolenia krajowych władz skarbowych.

(4) Przemysłowcy, którzy starają się o to pozwolenie, winni wnieść prośbę swą za pośrednictwem izby handlowej tego okręgu, w którym położony jest odnośny zakład. W prośbie należy określić rodzaj i rozmiar ich przedsiębiorstwa fabrycznego, miejsce, skąd się przedmioty sprowadza, w przybliżeniu ilość sztuk i ciężar dla pokrycia zapotrzebowania w jednym roku, tudzież wartość wałców lub płyt oraz urząd celny, w którym ma być uskuteczniona ekspedycja wstępna. Izby handlowe winny zbadać prawdziwość szczegółów, przytoczonych w tych prośbach, oraz przedłożyć je wraz z swoją opinią krajowej władzy skarbowej. Pozwolenie tego rodzaju nie należy udzielać na czas dłuższy, jak na trzy lata.

(5) W nagłym przypadku można sprowadzić przedmioty jeszcze przed nadejściem rozstrzygnięcia za złożeniem wchodzącej w rachubę opłaty celnej taryfowej.

(6) Sprowadzonych bez opłaty cla wałców i płyt można używać tylko w tym zakładzie, dla którego udzielono zezwolenia, nie można ich zatem dalej pożywać; w razie jeżeli ich się już więcej nie używa, należy odebrać im dotychczasową postać.

15. Pokrywy ochronne z impregnowanego, względnie smolonego płótna, w jakich się przewozi lokomobile, młocarki i inne maszyny a które pod względem formy dostosowane są do maszyn przez przykrojenie, szycie itd., należy uważać za należące do ciężaru maszyn, podlegającego opłacie cla, lecz nie należy ich wliczać do ciężaru poszczególnej sztuki.

D. Ciężar według sztuki, stosunek materiału. przyrządy do popędzania (transmisye i przekładnie), maszyny zestawione i urządzenia fabryczne.

16. (1) Przy maszynach i przyrządach, podlegających stopom celnym, zależnym od ciężaru poszczególólnych sztuk, względnie przy których stosunek ciężaru materiałów przerobionych (drzewa, żelaza, nieszlachetnych kruszców) jest miarodajny dla podciągnięcia pod odnośną taryfę, należy do tego stosunku ciężaru wliczyć ciężar wszystkich części, potrzebnych do kompletu, względnie do właściwego ruchu, oraz innych przedmiotów, o ile one wedle postanowień 9tej i 10tej z niniejszych uwag jako takie razem z odnośnymi maszynami (przyrządami) podlegają oceniu (z wyjątkiem przedmiotów, wymienionych w ust. 7. uw. 10., zobacz niżej w dalszym ciągu ust. 4.); dla oceny stopy celnej, wymierzonej według ciężaru sztuki, miarodajny jest, w razie, jeżeli przy maszynie (przyrządzie) znajdują się jej istotne (główne) części, rzeczywisty ciężar, o ile strona nie może wykazać ciężaru całej maszyny. Przy maszynach, poddawanych oceniu brutto, miarodajny jest dla zastosowania stopnia ciężaru tylko ciężar netto, przyczem nie uwłącza to oceniu według ciężaru brutto.

(2) Zestawione już z maszynami (przyrządami) płyty do fundamentów i łożysk (także bez części maszynowych i ustrojowych, zob. 12tą z niniejszych uwag) należy wliczyć do ciężaru sztuki odnośnej maszyny (przyrządu).

(3) Ciężar netto maszyn, podlegających wedle ciężaru sztuki rozmaitym stopom celnym, podzielonym na stopnie, można także obliczyć przez potrącenie od ciężaru brutto określonych ustawowo procentów tary. Urzędy celne winny jednak w tych przypadkach, kiedy ciężary obliczone od sztuki nie różnią się znacznie od stopni ciężaru, podlegających wyższemu stopni celnym, poddać opakowanie treściwej ocenie w tym kierunku, czy nie zachodzi przypadek, przewidziany w ustępie 3. § 12. przep. wyk., i stosownie do tego należy przystąpić do rzeczywistego zbadania ciężaru netto.

(4) Nie należy wliczać do ciężaru sztuki przedmiotów (przynależności), służących tylko do ustawienia, utrzymania w dobrym stanie i obsługi maszyn i przyrządów, tudzież wszystkich tych części i innych przedmiotów, które przekraczają potrzebę jednorazowego zaopatrzenia maszyny, w końcu przedmiotów, wymienionych w 12tej z niniejszych uwag, które zawsze należy traktować osobno według jakości materiału.

(5) Pokrywy ochronnych z impregnowanego, względnie smolonego płótna (zob. poprzednią uw. 15.) nie należy również wliczać do ciężaru sztuki, miarodajnego dla wysokości stopy celnej.

(6) Co do wliczania do ciężaru sztuki przekładni, połączonych wprost z maszynami, zob. następną uw. 17.

17. (1) Maszyny robocze czerpią swą siłę ruchu albo wprost ze źródła siły albo za pośrednictwem własnych przyrządów do popędzania (mechanizmów ruchu), jako transmisji i przystawek, które składają się z wałków.

łożysk, wspomników, kół wiszących, skrzynek ściennych, kół pasowych, kół zębatach, sprzęgadel, pierścieni i kółków ustawicznych, przyrządów wychwytnych itd.

(2) Transmisye przenoszą nie wprost, lecz zapomocą pasów, lin itp. ruch, uzyskany ze źródła siły, na maszyny robocze lub ich przystawki i z reguły przymocowane są do stropu lub ścian, często zaś także pod podłogą hal maszyn.

(3) Transmisye należy nawet wówczas, gdy nadechodzą równocześnie z maszynami, wprawianymi przez nie w ruch, za wsze odprawiać osobno według Nru 538., przyczem każdy oddzielny przewód transmisji należy jako taki uważać za osobną maszynę (mechanizm ruchu) oraz poddać oceniu według własnego ciężaru jego sztuki.

(4) Za przewód transmisyjny należy uważać sumę wszystkich powiązanych ze sobą w tym samym kierunku podłużnym wałków, poruszających się w jednym tylko kierunku i posiadających jednakową chyżość obrotu, wraz z należącymi do nich łożyskami (kozlami wiszącymi, skrzynkami ściennymi itd.), pierścieniami ustawicznymi, sprzęgadłami itp. oraz z przyrządami, przenoszącymi bezpośrednio ruch (kołami pasowymi i kółkami ustawicznymi, kołami zębatami, przyrządami wychwytnymi itd.). Pozostające ewentualnie w połączeniu z przewodem transmisyjnym mechanizmy do przenoszenia siły, które mogą poruszać się w innym kierunku i mogą uzyskać inną chyżość obrotu (zapomocą pasów, kół zębatach itd.), nie należą już do pierwszego przewodu transmisji, lecz stanowią dla siebie już nowy przewód, który zatem należy także pod względem taryfowo-celnym traktować jako odrębną maszynę.

(5) Urządzeń transmisyjnych, składających się z kilku przewodów transmisyjnych, nie można zatem olicić jako całości (to jest jako jednej maszyny według całkowitego ciężaru jej sztuki), lecz należy je traktować jako samoistne maszyny w ilości takiej, ile właśnie jest przewodów.

(6) Przystawki otrzymują ruch z transmisji lub ze środka siły i prowadzą go w sposób zmieniony wprost zapomocą wałków, kół zębatach itd. do odnośnej maszyny roboczej; z reguły przystawione one są do maszyn roboczych na własnych kozłach, zarazem częściowo na tych maszynach się opierają, jakoto rozmaite kalendry, albo też są ustawione na samych maszynach, które wprawiają w ruch, lub też częściowo są w nie wbudowane.

(7) Nie należy uważać za przystawki w wyższem znaczeniu napędów, znajdujących się w całości innem miejscu niż popędzane maszyny i połączonych z niemi tylko zapomocą pasów lub lin, jak np. tak zwanych przystawek stropowych; te ostatnie należy taksamo jak transmisye za wsze olicić osobno według Nru 538. (zob. ust. 3. niniejszej uwagi).

(8) Natomiast wszystkie napędy i przystawki, które są w maszyny wbudowane, na nich osadzone, a także ustawione obok maszyn na wspólnej płycie podstawowej, albo które

nawet bez takiego ustawienia oddziaływują wprost na maszynę zapomocą wspólnej osi lub przeniesienia za pośrednictwem kół zębatach, należy uważać za istotne przyrządy do popędzania odnośnych maszyn, osobno dla nich zbudowane, bez których nie można ich wprawić w ruch, a jeżeli nadejdą równocześnie z należącymi do nich maszynami, wprawianymi przez nie w ruch, należy je ocieć według stopy, dla tych maszyn określonej; przy maszynach, podlegających stopom celnym, stopniowanemu według ciężaru poszczególnej sztuki, należy do tego ciężaru wliczyć ciężar tego rodzaju przystawek.

(9) Przyrządy do popędzania, nadchodzące osobno bez maszyn, do których należą, należy tak długo odprawiać podobnie jak transmisje jako samoistne mechanizmy poruszające, dopóki nie dostarczy się dowodu tak co do tego, że przyrządy te należą do pewnej maszyny, jak i co do tego, że nie są one połączone z nią pasami lub linami, lecz wprost (zapomocą osi, przeniesienia za pośrednictwem kół zębatach itp.).

18. (1) Zestawione razem maszyny, taryfowane rozmaicie, z wyjątkiem maszyn roboczych, złożonych nierozdzielnie z motorami parowymi z Nru 528., należy ocieć osobno odpowiednio do taryfowych zmian poszczególnych maszyn. Wspólne części (n. p. osie, płyty fundamentów z częściami maszynowymi itp.) należy przytem doliczać do ciężaru cięższej maszyny.

(2) Gdyby nie można było uskutecznić rozdzielenia, winna strona dostarczyć wiarogodnych szczegółowych wykazów ciężaru, albo też można na jej prośbę i na jej koszt dokonać za przybraniem znawcy ocenienia ciężaru, przypadającego na poszczególne maszyny, w razie zaś przeciwnym należy zestawione razem maszyny ocieć jako całość według stopy celnej, zastosować się mającej do maszyny najbardziej obciążonej. W przypadku tym urząd celny ocenia ciężar sztuki najbardziej obciążonej maszyny w celu ustalenia zastosować się

mającej stopy celnej (odnośnie do maszyn, traktowanych według ciężaru poszczególnej sztuki), a w przypadkach wątpliwych należy wziąć za podstawę obliczenia należitości celnych najwyższą stopę celną odnośnych pozycji taryfy.

(3) Co do traktowania narzędzi do ściśnionego powietrza (maszyn do ściśnionego powietrza) zob. og. uw. 1., ust. 3. do Nru 452.—460.

(4) Maszyny parowe w połączeniu z maszynami roboczymi — także zapakowane osobno lub rozebrane — należy łącznie odprawiać według Nr. 528. tylko wówczas, jeżeli postępowaniu wstępnemu mają być poddane obie maszyny w stanie kompletnym, z budowy zaś wynika, że obie mają być wprost z sobą zezepione; na tę okoliczność należy przy rewizji zwrócić szczególną uwagę.

(5) Wszystkie inne motory, połączone z maszynami roboczymi lub przyrządami, należy odprawiać osobno według Nru 528. (względnie motory elektryczne według Nru 539., motory automobilowe według Nru 554.), maszyny lub przyrządy zaś według ich szczególnych numerów, o ile ciężar poszczególnych maszyn da się oznaczyć po myśli postanowień ustępu 2. niniejszych uwag.

(6) Dozwolone jest także ocenie osobno wtedy, jeżeli maszyny lub przyrządy są zestawione z przedmiotami, nie należącymi do klasy XL. i dającymi się osobno używać, jak np. rusztowania wiodące, skrzynie do przewozu itd.

19. Urządzeń lub zakładów fabrycznych nie należy poddawać ocenie jako należąca do siebie całość według jednego numeru taryfy dla maszyn, lecz należy poszczególne maszyny i przyrządy, które wykonują w kolejnym toku fabrykacji samoistną część procesu pracy, zdążającego do wykończenia okresu fabrykacji, odprawiać osobno jako maszyny i przyrządy według tych poszczególnych pozycji taryfy, pod które podpadają.

E. Maszyny i przyrządy, przeznaczone do używania w pewnym oznaczonym celu, do których stosuje się szczególnie niższe stopy celne.

20. (1) Za maszyny przeznaczone do używania w pewnym oznaczonym celu, należy uważać: kompletne poruszające się na kołach lokomobile dla celów rolniczych z Nru 527., maszyny tkackie z Nru 531. (z wyjątkiem przytoczonych również w Nrze 531. maszyn do drukowania materyi na firanki, maszyn do haftowania i gremplownic), 532., 534. a 1, b i c, walcowe draparki bawełny, opatrzone pokryciem ze zgrzebel, młyny walcowe, ważące od sztuki 50 q i mniej, wymienione w umownych uwagach 1. i 3. do Nru 538. Ponadto potrzeba dowodu przy odprawianiu z przyznaniem ulg celnych właściwej maszyny papierniczej z przyrządem do suszenia przewidzianym w umownej uwadze 2. do Nru 538.

(2) Wspomniane maszyny można odprawiać na podstawie przypadających według tych numerów szczególnie uprzywilejowanych (zniżonych) stóp celnych w ogólności tylko wtedy, jeżeli ich sprowadzają przemysłowcy lub rolnicy, którzy ich potrzebują, i tylko w razie dopełnienia warunków,

zawartych w tabeli, dołączonej na końcu niniejszej uwagi.

(3) Odnośnie do postępowania celnego z częściami składowymi maszyn tego rodzaju zob. ust. 12.—14. 7mej z niniejszych uwag.

(4) *Odnośnie do maszyn i przyrządów z tej klasy taryfy, które należy wówczas odprawiać według szczególnie niższej stopy celnej, jeżeli się je wprowadza do użycia w pewnym oznaczonym celu, należy w razie, jeżeli sprowadzają je handlarze, zabezpieczyć różnicę między stopą ogólną a umownem clem uprzywilejowanym. Złożone zabezpieczenie ma być zwrócone, jeżeli w przeciągu roku dostarczy się dowodu, że maszyna względnie przyrząd istotnie użyta została do pewnego oznaczonego celu.*

(5) *Maszyny i przyrządy, które nie są przeznaczone do takiego używania w pewnym oznaczonym celu, odprawia się także wówczas według umowy stopy celnej, jeżeli się je wprowadza dla handlu.*

(6) Przy odprawianiu maszyn, przeznaczonych do używania w pewnym oznaczonym celu, należy, jeżeli sprowadzają je handlarze, okoliczność tę uwidocznić w deklaracjach oraz utrzymywać w deklaracji maszyny te w ewidencji według wzoru, numeru fabrykacji itd. uwidaczniając ciężar jednostkowy, a to w celu umożliwienia zwrotu w swoim czasie zabezpieczenia cła. Maszyny i przyrządy, dla których przepisane są oględziny dodatkowe w celu uzyskania uprzywilejowanej stopy celnej, należy zaopatrzyć odpowiednim znakiem tożsamości.

(7) Odnośnie do wysokości pobrać się mającego zabezpieczenia zobacz tabelę na końcu tej uwagi.

(8) O odstąpieniu tego rodzaju maszyn i przyrządów w przeciągu roku przemysłowcom lub rolnikom należy donieść temu urzędowi celnemu, który dokonał ocenia, przyczem maszyny te winny być w odpowiedni sposób wyszczególnione.

(9) Zabezpieczoną różnicę cła można zwrócić wówczas, gdy równocześnie z doniesieniem o odstąpieniu przedłoży się przepisane w dalszym ciągu poświadczenie właściwej izby handlowej i przemysłowej lub głównej korporacji rolniczej.

(10) Z maszynami, dla których przepisane są w tabeli oględziny dodatkowe, to jest stwierdzenie, że maszyny, ustawione w stanie gotowym do ruchu w lokalu sprowadzającego, służą do użycia w oznajmionym celu, należy postępować w sposób następujący:

(11) a) Oględziny dodatkowe mają uskutecznić dwaj urzędnicy celni.

(12) b) Tożsamość maszyny należy stwierdzić na podstawie znaków tożsamości, umieszczonych przy pierwotnym odprawieniu, zapomocą porównania maszyny z deklaracją, z rysunkami i szczegółowymi opisami części składowych, widmowanymi przez urząd celny przy odprawianiu wstępnem, a potwierdzenie należy umieścić na czwartej stronie deklaracji. Wydelegowani urzędnicy celni winni wystawić poświadczenie, że maszyna po myśli postanowień klasy XL. podpada pod tę pozycję taryfy, której zastosowania domagano się w złożonej deklaracji.

(13) c) Jeżeli jednak już przy pierwotnym odprawianiu zachodzą rzeczowe wątpliwości co do

tego, jaką stopę celną należy zastosować, albo jeżeli wątpliwości tego rodzaju powstają dopiero w fabryce przy oględzinach dodatkowych maszyny, ustawionej w stanie gotowym do ruchu, wówczas winien urząd celny przybrać znawcę do komisji, uskuteczniającej oględziny dodatkowe, względnie wydelegować go potem do odpowiedniego zakładu fabrycznego w celu oglądnięcia maszyny. Orzeczenie znawcy należy dołączyć do odnośnej deklaracji. Oględziny późniejsze wspomnianych maszyn przez znawcę mają się również odbyć na podstawie wyżej wymienionych dokumentów.

(14) d) Urząd celny winien wybrać znawcę z listy rzeczoznawców, wydanej w tym celu przez właściwą izbę handlową i przemysłową.

(15) e) Koszta oględzin w domu i czynności znawcy winien ponieść składający deklarację.

(16) Co do maszyn, dla których przepisane jest w tabeli potwierdzenie właściwej izby handlowej i przemysłowej, względnie głównej korporacji rolniczej, winno potwierdzenie to tem silniej stwierdzić, że sprowadzane maszyny nabył pewien zakład (gospodarstwo rolnicze) dla prowadzenia własnego przedsiębiorstwa i że tam odpowiednio do celu ich się używa. Przy maszynach z Nru 531. do przygotowania i przerabiania, przedzenia tkanin z klasy XXIII. i jedwabiu oraz wyrabiania z nich nici, nadto przy krosnach do tkania jedwabiu i maszynach pomocniczych dla tkalni jedwabiu z Nru 534. winno poświadczenie właściwej izby handlowej i przemysłowej zawierać także poświadczenie, że zakład sprowadzający przerabia wymienione przedziwa.

(17) Potwierdzenia izb handlowych i przemysłowych, względnie głównych korporacji rolniczych, przepisane w wymienionej tabeli, nie zwalniają urzędu celnego od obowiązku dokładnego zbadania, pod jaką taryfę pewna maszyna podpada.

(18) Zabezpieczenia cła lub stwierdzenia przez delegowanych urzędników celnych ustawienia w fabryce maszyn, sprowadzanych na podstawie potwierdzenia, można żądać jedynie w razie uzasadnionej wątpliwości.

(19) Przy tych maszynach, co do których należy według tabeli w celu uzyskania ulgi celnej stwierdzić przez urzędników celnych, że maszyna została w odpowiednim lokalu fabrycznym ustawiona w stanie gotowym do ruchu, nie potrzeba dostarczać wspomnianego wyżej potwierdzenia izb handlowych i przemysłowych.

Tabela maszyn, odprawianych na podstawie dowodu z przyznaniem ulg celnych.

Nr.	Nazwa maszyny	Słopa celna od 100 kilogramów				Forma dowodu
		bez dostarczenia		przy dostarczeniu		
		dowodu *)				
wedł. Nr.	K	wedł. Nr.	K			
527	Kompletne poruszające się na kołach lokomobile dla celów rolniczych	527	29	527	21	potwierdzenie **)
531	Maszyny do przygotowywania i przetwarzania lnu, konopi, juty oraz innych do klasy XXIII. należących przędziw i jedwabiu; następnie wszystkie maszyny, służące do przędzenia i robienia nici z tych przędziw	533	14	531	7	potwierdzenie **)
	Maszyny do przygotowywania i przetwarzania wełny czesankowej; następnie maszyny, służące do przędzenia wełny czesankowej i robienia z niej nici	533	14	531	7	ogłędziny dodatkowe
532	Maszyny do przygotowywania i przetwarzania bawełny wraz z maszynami, służącymi do przędzenia tejże i robienia z niej nici, o ile nie są przeznaczone dla przędzalni odpadków lub wełny zgrzebnej	533	14	532	5	ogłędziny dodatkowe
534 a 1	Krosna tkackie i maszyny pomocnicze do tkania jedwabiu z wyjątkiem klejarek i postrzygarek	534 a 2	14	534 a 1	10	potwierdzenie **)
534 b	Krosna rzemieńne, pasowe oraz krosna z węzłem	534 a 2	14	534 b	5	ogłędziny dodatkowe
534 c	Krosna do dziania (o ile nie podpadają pod Nr. 534 b)	534 a 2	14	534 c	10	potwierdzenie **)
534 c	Maszyny pomocnicze do dziania	534 a 2	14	534 c	10	potwierdzenie **)
534 c	Klejarki i postrzygarki	534 a 2	14	534 c	10	potwierdzenie **)
538 Uw. 1.	Draparki walcowe do bawełny z pokryciem ze zgrzebeł	538	Ustawione dla celów przędzalni szluki	538	5	ogłędziny dodatkowe
538 Uw. 2.	Właściwa maszyna papiernicza z przyrządem do suszenia			538	12	ogłędziny dodatkowe
538 Uw. 3.	Młyny walcowe, ważące od sztuki 50 g lub mniej			538	18	potwierdzenie **)

*) W razie sprowadzania przez handlarzy należy co do wszystkich maszyn, przytoczonych w tabeli, zabezpieczyć różnicę w stosunku do stóp celnych, które należy zastosować w razie braku dowodu; w razie sprowadzania przez przemysłowców należy uskuteczyć zabezpieczenie tylko w tym przypadku, jeżeli przepisane są ogłędziny dodatkowe. Zabezpieczenie zwraca się handlarzom po doniesieniu o sprzedaży i dostarczeniu dowodu użycia, przemysłowcom zaś po uskuteczeniu ogłędzin dodatkowych.

***) Potwierdzenie co do kompletnych, poruszających się na kołach lokomobil do celów rolniczych musi być wystawione przez właściwą główną korporację rolniczą, w innych zaś przypadkach przez właściwą izbę handlową i przemysłową.

Za właściwą należy uważać główną korporację rolniczą, względnie izbę handlową i przemysłową, w której okręgu położona jest ta pracownia, gdzie odnośne maszyny są ustawione i używane.

X1, 526.

526. Kotły parowe; alembiki, chłodniki i przyrządy do gotowania; cysterny i rezerwoary (tanks); wszystkie one gotowe, także z należąca do nich i przyczępioną armaturą:

	od 100 kg	
	ogól.	spec.
a) z żelaza	26.—	—
1. alembiki, chłodniki i przyrządy do gotowania		24.—
2. inne		20.—
b) z żelaza, z częściami składowymi z nieszlachetnych kruszców	32.—	30.—
c) z nieszlachetnych kruszców	40.—	—
1. cysterny i rezerwoary (tanks)		40.—
2. inne		32.—

Uwagi. 1. (1) Kotły parowe (leżące i stojące) są to przyrządy, w których wytwarza się parę wodną w celu poruszania maszyn parowych, zakładów do ogrzewania, przyrządów do warzenia i odparowania; sporządza się je zwyczajnie z płyt żelaznych, prócz tego także z miedzi lub lanego żelaza.

(2) Kotły parowe są to albo kotły walcowe, kotły z kociołkami dolnymi, kotły z jedną lub dwiema rurami płomiennymi lub dymnymi albo kotły z rurami ogniowymi. Kotły z parownikami, w których komory wodne tworzą razem z rurami właściwy kocioł parowy, jakoteż zbiorniki pary (kotły cylindrowe, służące po części także do przegrzewania pary) i przegrzewacze pary (węzownice) należą podobnie jak na przenośnych podstawkach umocowane kotły parowe, nie połączone z częściami maszynowymi, do Nru 526.

(3) Kotły parowe dla lokomotyw i lokomobil, nie połączone z częściami maszynowymi, podpadają pod Nr. 526. Kotły te, zestawione z maszynami parowymi lub częściami tychże (cylindry parowe itd.), należą do Nru 527., o ile się je jako takie wykaże lub niewątpliwie rozpozna.

(4) Co do urządzeń do ogrzewania i palenia zob. także og. uw. 1. d do Nrów 536. do 538.

2. (1) Kotły parowe z doczepioną należąca do nich armaturą poddaje się razem z nią oczeniu według Nru 526. Do armatury należą: zawory wpustowe i wypustowe dla wody i pary, pływak, wentyle bezpieczeństwa, świstawki alarmowe, elektryczne przyrządy sygnałowe, manometry, szkła wodoskazów i tym podobne przyrządy dla bezpieczeństwa i kontroli, przyrządy do zasilania, zawory zamykające, przykrywy włazów i otworów do czyszczenia, przyrządy do odprowadzania z kotła namułu itp.

(2) Niedoczeplone armatury tego rodzaju należy traktować według ich taryfowej jakości.

(3) Zbiorniki pary w kotle, podstawy kotła i łapy kotła, tudzież przyrządy do suszenia pary (suszarki pary, oddzielacze wody), regulatory z stojaków rurowych itp. nie należą do armatury lecz są istotnymi częściami kotła parowego a jako takie winny być zawsze odprawiane według Nru 526.

3. (1) Nadchodzące razem z kociołkami parowymi i należąca do nich przegrzewacze wody, zasilającej kocioł, oraz zakłady paleniskowe (ognisko, ruszty, drzewiczki dla ognia i popiołu,

kanaly dla dymu, węże do odprowadzania dymu [kominy] pasy, podpory itp.) należy również ocieć według Nru 526.

(2) Wprowadzane osobno przegrzewacze lub zakłady paleniskowe należy natomiast odprawiać jako nie wymienione osobno przyrządy z Nrów 537. lub 538., osobno wprowadzane zaś żelazne ruszty i pręty rusztów według Nrów 481., względnie 483.

4. (1) Do alembików należą przyrządy, służące tak do prostego przekraplania i wygazowania jak i do frakcyonowanej destylacji. Składają się one najczęściej z bańki, względnie kotła destylacyjnego lub retort, nasady i przyrządu do ochładzania o rozmaitej budowie, także z doczepioną armaturą.

(2) Przyrządów tego rodzaju używa się głównie w destylarniach w celu uzyskiwania oleju do świecenia, benzyny itd. z surowych olejów mineralnych, gazu świetlnego itd., z węgla kamiennego, z najrozmaitszych materiałów chemicznych ze smoly, oraz przy destylacji drzewa itd.*

(3) Węzownice (przeznaczone bądź to do opalania bańki zapomocą pary, bądź też dla przyrządu do ochładzania), przyrządy do sprawdzania, skraplania itd. należy również odprawiać według Nru 526.

(4) Co do należących tu zakładów paleniskowych zob. powyższą uw. 3.

5. (1) Do przyrządów do oziębiania należą panwie i baseny chłodzące, chłodniki stopniowe i tym podobne przyrządy do ochładzania płynów, przeznaczone do technicznego użytku, a to także wówczas, jeżeli zaopatrzone są w urządzenie do przewietrzania, mieszań, miechy, węże do chłodzenia itp.

(2) Do przyrządów do oziębiania należą także zgęszczacze rurowe (zgęszczacze powierzchniowe) dla maszyn i turbin parowych, składające się z jednego pudła i rur dla wody chłodzącej, których powierzchnia służy do oziębiania (skroplenia) pary lub w których skroplenie pary odbywa się w rurach bez zetknięcia się z wodą chłodzącą, następnie osobno wprowadzane zgęszczacze o podobnej budowie do maszyn chłodzących (maszyn do wyrabiania lodu).

(3) Same tylko mieszańca, w których oziębianie następuje tylko jako objaw drugorzędny, oraz maszyny do oziębiania do wytwarzania zimna (lodu) należą do Nru 538. względnie 537.

* Urzędy celne są obowiązane do zawiadomienia oddziału straży skarbowej, w którego okręgu odbiorca ma siedzibę, o każdym oczeniu przyrządu destylacyjnego, nadającego się do destylacji artykułów, podlegających opłacie podatku (Rozp. Min. sk. z dnia 21. lipca 1899, Dz. rozp. Nr. 149).

(4) Przystawki do oziębiania, zawierające 75 i więcej procentów drzewa, Nr. 536.

(5) Chłodnice puszkowe i pokojowe z lodem, służące do domowego użytku, należy ocieić według jakości materiału.

6. (1) Przystawki do gotowania są to przystawki do odparowania, próżnie i tym podobne inne przystawki rozmaitego ustroju, służące do celów przemysłowych i fabrycznych, w których wytwarza się zapomocą warzenia i wyparowania rozmaite wyroby połowiczne i skończone, posługując się przy tem podtrzymywaniem bezpośredniego ognia lub doprowadzając parę. Tu należą np. przystawki do warzenia cukru, panwie na brzeczkę (panwie warzelne) do warzenia brzeczeki piwnej, przystawki do gotowania zacieru, kleju tkackiego (szlichty) i karuku, kotły dla celulozy itd.

(2) Przenośne przystawki do gotowania paszy i przystawki do parzenia dla celów rolniczych, Nr. 530.; urządzenia do pasteryzowania, Nr. 538.

(3) Co do należących tu zakładów paleniskowych zob. poprzednią uw. 3.

(4) Otwarte kadzice do cedzenia oraz kadzice na zacier, nie zaopatrzone w węzownice do oziębiania i ogrzewania, nie należą tutaj; jeżeli nie mają urządzeń maszynowych, należy je ocieić według jakości materiału, np. żelazno według Nru 444.; jeżeli mają maszynowe części składowe, należy je odprawiać według Nrów 536.—538.

(5) Ogniska do gotowania, kuchnie, kotły do prania, zwykle naczynia kuchenne należy traktować według jakości materiału.

7. (1) Cysterny i rezerwoary (tanks) są to zbiorniki na zapas płynów w rodzaju kotłów; armatura ich może się składać: z przystawek do napełniania i wypróżniania, zaworów, a także z przystawek do zamykania z tkanin drucianych, przystawek do przewietrzania, nasadek itd.

(2) Cysterny i rezerwoary (tanks), ustawione na żelaznych podstawach wozów kolejowych albo wbudowane w żelazne wozy towarowe, zob. uw. 2. do Nru 555.; wbudowane w statki należy ocieić osobno, ustawione zaś na wozach ulicznych lub podstawach z kołami należy ocieić razem z temi według Nru 526.

8. (1) Według Nru 526. należy ocieić także inne zamknięte (zaklepane) większe zbiorniki oraz flaszki stalowe (bomby), służące do przechowania i przewozu płynnych gazów (kwasu węglowego, gazu amoniakowego).

(2) Co do postępowania celnego z flaszkami stalowymi, wprowadzanymi w stanie napełnionymi, zob. przep. wyk. § 14.

9. (1) Wszystkie w Nrze 526. otaryfowane artykuły z żelaza, to znaczy mające część główną z żelaza, z przyczepionymi lub też nie przyczepionymi częściami składowymi z nieszlachetnych kruszców (jakoto żelazne kotły parowe z rurami do warzenia z miedzilub mosiądzu) albo z przyczepioną armaturą z nieszlachetnych kruszców (u. p. rezerwoary [tanks] z mosiężnymi zaworami itd.) należy ocieić według *b*, natomiast wszystkie artykuły z tego numeru, zrobione z nieszlachetnych kruszców, to znaczy więcej jak w 50 procentach z nieszlachetnych kruszców, należy ocieić według *c*.

(2) Wprowadzane w stanie rozbebranym gotowe artykuły z Nru 526., oraz wprowadzane osobno części składowe tychże, które po nadaniu im formy i obróbeniu tak dalece przysposobione są (wykończone) zapomocą dziurawienia, wiercenia, wyłaczania itd., że można złożyć z nich zupełne kotły itd. tylko przez zaklepanie, należy ocieić według tego numeru, a mianowicie o ile są z żelaza według lit. *a* wówczas, jeżeli wprowadzane równocześnie nie przyczepione części metalowe są tylko częściami armatury, zaś według lit. *b* lub *c* wówczas, jeżeli te nie przyczepione części metalowe są ustrojowymi częściami składowymi samych tych artykułów.

10. (1) Zamknięte zbiorniki z Nru 526., połączone z innymi przystawkami maszynowymi, n. p. poruszane na kołach, jednak nie jadące same wozy do skrapiania ulic z przystawką do zamiatania, przystawki do napełniania flaszek i beczek itd. należy traktować według tego numeru wówczas, jeżeli kocioł stanowi główną część składową maszyny; jeżeli jednak urządzenie maszynowe stanowi miarodajną, względnie najistotniejszą część przystawki i przewyższa go swym ciężarem, wówczas należy odprawić cały przystawki (razem z kotłem, zob. og. uw. 10. do tej klasy, ust. 3.), jako nie wymieniony osobno przystawki z Nru 537. lub 538.

(2) Przy przystawkach tego rodzaju, które należy ocieić odpowiednio do ich głównej części składowej jako kotły z Nru 526., należy uwzględnić, w celu oceny, do którego z podziałów *b* lub *c* trzeba je zaliczyć, także udział w ciężarze innych części składowych, przypadających na żelazo i nieszlachetne kruszce (maszynowych urządzeń, stojaków, podstaw itd.).

	od 100 kg	
	ogól.	umow.
527. Lokomotywy i tendry; lokomobile	29	—
<i>Kompletne dające się przewozić lokomobile dla celów rolniczych</i>		21

Uwagi. 1. (1) Tu należą lokomotywy i lokomobile, poruszane tylko siłą pary.

(2) Lokomotywy i lokomobile różnią się tem od siebie, że pierwsze poruszają siebie oraz przewożą wprost personal obsługujący i materiały raz przybory, potrzebne do swego ruchu, a równocześnie służą do ciągnięcia (poruszania przyczepionych wozów lub innych przystawek na szynach lub bez nich), ostatnie zaś działają jako motory wskutek tego, że przenoszą siłę na inne maszyny.

2. (1) Do lokomotyw należą poruszające się na szynach lokomotywy kolei żelaznych (także lokomotywy kolei ulicznych, polnych i przemysłowych) oraz tak zwane lokomotywy tendrowe (lokomotywa i tender na jednej podstawie z kołami), nadto lokomotywy drogowe i osobno wprowadzane lokomotywy pługów parowych (jeżeli te ostatnie nadchodzą z przynależnymi pługami, zob. uw. 1. ust. 2. do Nru 530.), a to nawet wtedy, jeżeli oprócz poruszania siebie,

XL, 528.

równocześnie wykonują działanie, od tego niezależne, mogą być zatem także wprawione w ruch jako lokomobile. Natomiast maszyny robocze, połączone wprost z maszynami parowymi, które same siebie poruszają, jak krany parowe, poruszające się na szynach, lub parowe walce drogowe podpadają pod Nr. 528.

(2) Wozy, urządzone w celu przewozu ciężarów i osób na samym wozie i zaopatrzone w poruszający je motor — wozy motorowe — nie zaliczają się do lokomotyw, a to nawet także wtedy, jeżeli służą równocześnie do ciągnięcia (na szynach lub bez nich) innych wozów (zob. uw. 1. do Nru 553. oraz uwagę do Nru 557. i uwagi tamże).

(3) Tendry są to wozy kolei żelaznych, ściśle sprzęgnięte z lokomotywą i przeznaczone do zabierania materiałów (paliwa, wody), potrzebnych dla ruchu lokomotywy, oprócz tego zaś także rozmaitych przyborów i narzędzi.

(4) Lokomobile dają się przewozić, to znaczy są urządzone do poruszania się na własnych kołach przy pomocy bydląt pociągowego, jak największa część tych lokomobil, które służą do celów rolniczych; jeżeli nie mają osobnego urządzenia wozowego (podstawy na kołach); nazywają się lokomobilami przenośnymi (połowicznymi). Te ostatnie trzeba w celu użycia dopiero stale usadowić.

(5) Koła, dyszle i urządzenie zaprzęgu, wprowadzane razem z lokomobilą, należy odprawiać razem z lokomobilą według Nru 527.; jednakowoż brak tychże nie wyklucza zastosowania umownej stopy celnej.

(6) Co do sprowadzania na postawie ulg dających się przewozić lokomobil kompletnych dla celów rolniczych zob. uw. og. 20. do niniejszej klasy i samą tabelę.

(7) Lokomobile parowe, sprzęgnięte wprost z maszynami roboczymi, podpadają pod Nr. 528.

3. (1) Wprowadzane osobno części składowe lokomotyw i lokomobil (n. p. popędowe koła lokomotyw oraz koła lokomobil itd.) należy odprawiać według Nru 527., o ile one, jak n. p. koła biegowe lokomotyw, w samej taryfie nie podlegają osobnym stopom celnym (zob. uwagi do Nru 448. i 449.).

(2) Części składowe poruszających się na kołach lokomobil dla celów rolniczych, jakoteż niekompletne lokomobile tego rodzaju należy zawsze ocenić według ogólnej stopy dla Nru 527. (zob. do niniejszej klasy uw. og. 7. ustęp 11. i 14.).

(3) Kotły parowe lokomotyw i lokomobil zob. ust. 3. uw. 1. do Nru 526.

(4) Co do przygrzewaczy i palenisk obowiązują analogiczne postanowienia jak przy Nrze 526., uw. 3.

528. Maszyny parowe i inne, osobno nie wymienione motory (z wyjątkiem motorów, należących do klas XLI. i XLII.); maszyny robocze, w nierozdzielnem połączeniu z motorami parowymi (bagry parowe, krany parowe, młoty parowe, pompy parowe, sikawki parowe itp.); o wadze poszczególnej sztuki:

	od 100 kg	
	ogól.	umow.
a) 2 q lub mniej	40.—	40.—
b) więcej jak 2 q do 25 q	32.—	32.—
c) więcej jak 25 q do 100 q	26.—	—
1. turbiny parowe		26.—
2. inne		22.—
d) więcej jak 100 q do 1000 q	22.—	—
1. więcej jak 100 q do 500 q		21.—
2. więcej jak 500 q do 1000 q		19.—
e) ponad 1000 q	20.—	18.—

Uwagi. 1. Pompy tłokowe i pompy z nurem, młoty parowe i krany parowe, sprzęgnięte wprost z parowymi maszynami tłokowymi, o wadze poszczególnej sztuki do 500 q

2. Turbiny wodne o wadze poszczególnej sztuki od 50 do 1000 q

Uwagi. 1. (1) Przez maszynę parową rozumieć należy motor, poruszany parą wodną, to znaczy mechanizm ruchu, który jest zdolny zapomocą ciśnienia naprężonej pary wodnej wytworzyć pracę (siłę), potrzebną do wprawiania w ruch innych maszyn, oraz pracy tej dostarczyć.

(2) Jako maszyny parowe należy traktować nie tylko cylindrowe (tłokowe) maszyny parowe lecz także turbiny parowe.

(3) Innymi nie wymienionymi osobno motorami są wszystkie maszyny, które mogą zamienić w ruch ciśnienie wody, prąd wody, ciśnienie powietrza, żar powietrza, wiatr, ciepło słoneczne, siłę prężności i siłę wybuchową gazów lub innych niż woda materyi, zamienionych w parę, siłę muszkułów

ludzi i zwierząt i w ten sposób mogą służyć do popędzania innych maszyn. Motorami takimi są n. p. silniki gazowe, motory benzynowe, koła wodne, turbiny wodne, koła wiatrakowe, przrządy dźwigniowe i śrubowe a także deptaki i koła biegowe, urządzenia kieratowe. Tutaj należą także lokomotywy, poruszane tego rodzaju motorami.

(4) Regulatory parowe (regulatory odśrodkowe, sprężynowe itd.) należy odprawiać według stopy przynależnej maszyny parowej, wliczając je do ciężaru odnośnej maszyny.

2. (1) Jako maszyny robocze w nierozdzielnem połączeniu z maszynami parowymi należy traktować tego rodzaju co do istoty swej kompletne połączenia maszyn, przy których maszyna robocza

nie jest sprzęgnięta z maszyną parową zapomocą rzemieni, lancuchów lub lin, lecz wprost zapomocą drążka tłokowego lub zapomocą drążka korby albo jest sprzęgnięta z osią parowej turbiny.

(2) Oprócz maszyn roboczych, wymienionych przykładowo w tekście taryfy, należą tu także maszyny parowe statków, połączone wprost z kołami skrzydlastymi lub śrubami statku, parowe pomosty przesuwane, parowe tarcze obrotowe itp.

(3) Maszyny parowe, zestawione z kotłem parowym i połączone wprost z maszynami roboczymi, podpadają tak samo jak parowe sikawki ogniowe i parowe walce drogowe pod Nr. 528.

(4) Same krany, pompy, sikawki ogniowe, młoty, śruby statków itd., bez maszyn parowych, z którymi mają być wprost połączone, należą do nie wymienionych osobno maszyn (Nr. 537. lub 538).

(5) Co do postępowania celnego z tego rodzaju złożonymi maszynami, wprowadzanymi w stanie rozebrania, zob. 18tą, zaś co do odprawiania części składowych tychże ust. 11. 7mej, a co do ciężaru według sztuki 16tą z uwag ogólnych do niniejszej klasy.

(a) Motory elektryczne, Nr. 539.

(7) Motory automobilowe, Nr. 554.

529. Maszyny narzędziowe

a) maszyny do obrabiania drzewa o wadze poszczególnej sztuki 100 g lub więcej

b) maszyny do obrabiania drzewa o wadze poszczególnej sztuki mniej niż 100 g; maszyny do obrabiania kamieni o wadze poszczególnej sztuki 100 g lub więcej

c) inne maszyny narzędziowe

od 100 kg	
ogól.	umow.
24.—	—
	13·50
	18.—
	20.—

Uwagi. 1. (1) Do maszyn narzędziowych z Nru 529. należą tylko maszyny do obrabiania drzewa (także korka) i kamienia, bez względu na materiał, z jakiego są zrobione.

(2) Wszelkie prace, które mają wykonywać maszyny tego rodzaju około podłożonych pod nie ciosów, polegają na nadawaniu formy lub obrabianiu powierzchni, czego dokonują wstawione do maszyny odpowiednie narzędzia.

(3) Maszynami do obrabiania drzewa są na przykład: piły (traki, także z należącego do nich wozami klockowymi), strugarki, maszyny wiertnicze, pilarki, maszyny do cięcia fornierów, maszyny do krajania drutu drzewnego (do wyrobu zapalek), maszyny do polerowania kamiennych orzechów i drewnianych guzików, maszyny do wiercenia i cięcia korka (do wyrobu zatyczek, kostek i pasków) itd.

(5) Maszynami do obrabiania kamienia są n. p. maszyny do dłubania w kamieniu, maszyny do rytowania (rznienia), wyrównywania, piłowania i drapania kamienia, maszyny do szlifowania kamienia itd.

(6) Co do ciężaru poszczególnej sztuki zob. 16tą z uwag ogólnych do niniejszej klasy.

3. (1) Turbiny parowe są to maszyny, przy których ulatująca para wodna (w formie strumienia) działa podobnie, jak siła wodna przy poziomych kołach wodnych. Części, poruszane strumieniem pary, mają albo postać cylindrów z nasadzonemi łopalami lub skrzydłami albo postać krążków z wcięciami o szczególnym przekroju.

(2) Opierzenia (osłony) turbin parowych należy odprawiać według stopy odnośnych turbin parowych.

4. (1) Pompy tłokowe są to pompy, działające jako pompy ssące i lewarowe, przy których tłok ma zawory a drążek tłoku porusza się w cylindrach pompy. Pompy z nurem są to pompy z jednym lub z dwoma litymi tłokami bez zaworów (tłok przy młuchu, nur); są one więc zawsze zbudowane według systemu pomp tłoczących (nie jako pompy podnoszące). Pompy kopalniane z hydraulicznemi ciągadłami, przy których dolna część rury wznosnej spełnia zadanie tłoka, należy otaryfować jak właściwe pompy tłokowe.

(2) Umowna ulga z uwagi 1. nie ogranicza się do pomp dla płynów, lecz obejmuje także zgęszczacze i pompy powietrzne, o ile one są zbudowane według systemu pomp tłokowych i pomp z nurem.

5. Według stopy dla turbin wodnych należy także traktować regulatory do nich oraz wliczać do ciężaru poszczególnej ich sztuki.

2. Maszyny narzędziowe do obrabiania drzewa i kamienia, nie odróżniające się prawie od maszyn do obrabiania żelaza lub kruszców pod względem formy i sposobu działania (z wyjątkiem narzędzi, zmienionych odpowiednio do istoty obrabianego materiału), jak n. p. tokarki należy odprawiać według Nru 538., jeżeli na podstawie dostarczonych dowodów nie rozpozna się na pewno, że odnośnej maszyny używa się wyłącznie tylko do obrabiania drzewa lub kamienia.

3. (1) Maszyny, służące tylko do rozdrabniania drzewa, jakoto piłowania i rąbania na drzewo opałowe, rozdrabniania kory (garbówki), oczyszczania drzewa z kory (maszyny do obłupywania kory), wyrabiania miazgi papierniczej z drzewa (miazdzarki, przyrządy do szlifowania drzewa), wyrobu mączki drzewnej i korkowej oraz piasku korkowego, wyrabiania wełny drzewnej, następnie łamacze kamieni, stępy i rozpylacze do rozdrabniania kamieni oraz maszyny do wiercenia w skale (dla wierceń głębokich, robienia otworów strzelniczych) nie należą do Nru 529., lecz należy je odprawiać według Nru 538.

(2) Maszyny do obrabiania kruszców (włącznie z maszynami do obrabiania żelaza) należą do Nru 538.

XL, 530.

530. Maszyny i przyrządy rolnicze, osobno nie wymienione:

	od 100 kg	
	ogól.	unow.
a) pługi parowe	10—	10—
b) młocarki	18—	17—
c) inne:		
1. z drzewa (t. j. zawierające 75 procent lub więcej drzewa)	17—	15—
2. z żelaza	24—	—
z żelaza, z wyjątkiem kosiarek		20—

Uwagi. 1. (1) Jako pługi parowe z Nru 530. a należy traktować wszystkie pługi, wprawiane w ruch zapomocą maszyni popędowych, działających siłą pary, bez względu na ich budowę oraz na to, czy pługi te są stałe połączone z maszynami popędowymi, czy też maszyny te, będąc oddzielone od pługa, przenoszą ruch przez ciągnięcie wprost lub zapomocą transmisji.

(2) Lokomobile i lokomotywy, wprowadzane równocześnie z plugami parowymi, do których należą, winno się traktować łącznie z nimi według Nru 530. a, linij zaś druciane do nich zawsze według Nru 466.

(3) Pługi parowe, wprowadzane bez motoru, można odprawiać według Nru 530. a; odprawiającemu urzędowi celnemu zastrzega się jednak prawo zarządzenia stwierdzenia przez oględziny dodatkowe o charakterze urzędowo-skarbowym, czy plugu używa się rzeczywiście przy pomocy siły pary.

(4) Wszystkie pługi, poruszane innymi motorami a nie działającymi siłą pary, należy odcie według Nru 530. c 2, motory nie wbudowane zawsze osobno według Nru 528., względnie 539., albo też według Nru 553., jak automobile, jeżeli motory maszyn popędowych są motorami automobilowymi (zobacz uwagę 1. do Nru 554.).

(5) Pługi z wbudowanymi motorami należy traktować według postanowień uw. og. 18. do klasy XL., względnie uw. 9. do Nru 539.; jeżeli zaś wbudowane motory przedstawiają się jako motory automobilowe, wówczas należy motor odcie jako motor automobilowy z Nru 554.; istniejącą podstawę na kołach należy przy plugach tego rodzaju z wbudowanymi motorami z Nru 528., 539. i 554. wliczyć do podlegającego oceniu ciężaru pluga, który należy odcie według Nru 530. c 2; co do obliczenia ciężaru zobacz og. uw. 18. do niniejszej klasy.

(6) Brony parowe, czyli duże ciężkie brony, wprawiane w ruch zapomocą lokomobil itd. w ten sam sposób co pługi maszynowe, należy odprawiać według Nru 530. c.

2. (1) Według Nru 530. b należy odcie wszelkie rodzaje młocarek (także wiązaczki snopów przy nich) oraz maszyny do łuskania konicyzny.

(2) Również według Nru 530. b należy odcie bębny i kosze do młócenia oraz przynyki (dostosowane, nacięte, także przewiercone drążki [sznyty bębnowe] z kutego żelaza lub żelaza lanego odwęglonego) i trzpienie (trzpienie bębnowe).

3. Do maszyn i przyrządów rolniczych z Nru 530. c należą: pługi o jednym ostrzu lub kilku (pługi koleśne, oborywaczki i obsypniki) z wyjątkiem należących do a, także nasady plugów i przysposobione naprzód blachy do plugów, lemieszki, soszniki (ostrza), płozy, blaszki zasuwkowe do plugów, kultywatory (drapacze, ekstypatory, spulchniacze), brony wszelkiego rodzaju (nie przycepienie żelazne zęb

do bron, Nr. 530. c 2), walce do roli, siewniki, wkładki do plugów uniwersalnych i siewników, brózdownicy, maszyny i przyrządy do kopania w celu obrabiania gruntu, siewniki nawozu, zniwiarki i kosiarki (także wiązaczki snopów przy nich), maszyny do zbierania plonów (kopaczki kartofli i buraków), maszyny do przetrzysania siana, grabie konne, łuskaczki kukurydzy, wszelkiego rodzaju maszyny do czyszczenia i przebiegania zboża (oddzielaczki [tricy], wywiewniki, młynki czyszczące, arły do czyszczenia zboża itd.), sieczkarki, przenośne przyrządy do gotowania i parzenia paszy, młyny do śrutowania paszy, pracujące bez kamieni młyńskich, rozdrabniaczki makuchów, krajarki buraków (sieczkarnie do paszy), maszyny do mieszanja syropu, maszyny do wyrabiania masła (także wylaczarki masła), oddzielaczki (centryfugi do mleka), tłocznie do wina i owoców itp.

4. Przez kosiarki z Nru 530. c należy rozumieć nie tylko większe maszyny, przeznaczone do koszenia zboża, trawy, konicyzny itd., urządzone do poruszania zapomocą bydła pociągowego a zaopatrzone zwykle w dźwierzki, noże, grabie i odkładaczki, lecz także tak zwane kosiarki do gazonów (o ciężarze poszczególnych szluki 20 kg i więcej), składające się z jednego walca z nożami, przymocowanymi do jego pokrywy w liniach ślimakowatych, przeznaczone do pracy ręcznej w ogrodach, parkach itd. (kosiarki do gazonów poniżej 20 kg, Nr. 479. b).

5. (1) Koła biegowe bez części ustrojowych, wprowadzane osobno bez maszyn, do których przynależą, należy odprawiać według jakości materiału.

(2) Dyszle i urządzenia do zaprzęgu należy odcie razem z temi maszynami, do których one przynależą.

(3) Maszyny i przyrządy rolnicze z Nru 530. c w połączeniu z więcej jak 50% nieszlachetnych kruszców lub zrobione z samych takich kruszców należy odprawiać według Nr. 537.

(4) Maszyny i przyrządy, mogące służyć także ewentualnie do celów rolniczych, co do formy jednak i sposobu działania takie same jak te, które służą do innych celów, jak n. p. pompy, należy odprawiać według postanowień dla nie wymienionych osobno maszyn i przyrządów.

(5) Natomiast maszyny i przyrządy rolnicze, chociażby nie były sprowadzane i używane przez rolników (n. p. triery, sprowadzane przez domy składowe lub młyny), nie są wykluczone od traktowania jako takie.

(6) Kieraty, Nr. 528.

(7) Suszarnie, Nr. 538.

(8) Maszyny do młynarstwa (ślonce walcowe, sita płaskie itd.) także młyny do śrutowania paszy z kamieniami młyńskimi, Nr. 538.

Uwagi ogólne do Nrów 531—533.

1. (1) Przez otaryfowane w Nrach 531. do 533. maszyny przygotowawcze i przetwarzające dla przędziw, wymienionych w poszczególnych tych numerach, rozumie się maszyny robocze, uskutekniające w procesie przedzenia przetwarzanie, przebieganie, mieszanie i czyszczenie tych przędziw. W dalszym procesie fabrykacji wyrabia się na maszynach do przedzenia przędzę pierwotną i przędzę wykończoną, zaś zapomocą niciarek dokonuje się skręcania gotowych pojedynczych nici (przędz).

(2) Natomiast maszyny do robót dodatkowych i uszlachetniających w przędzalnictwie, tudzież maszyny pomocnicze, nie uskutekniające obrabiania przędziw lecz służące do utrzymania w dobrym stanie i zaopatrzania maszyn przedziałniczych, nie podpadają pod Nry 531.—533., lecz należy je traktować według ich jakości pod innym względem. Stosownie do tego należą na przykład: zwijarki cewkowe, motowidła, postrzygarki, klejarki, nawijarki do maszyn pomocniczych dla tkactwa i dziania (Nr. 534.), zaś prasy do przędzy, maszyny do krajania aksamitu, maszyny do prania, suszenia, bielienia, barwienia lub druczowania przędzy, ostrzarki zgrzebeł, naciągarki zgrzebeł (do naciągania obić zgrzeblastych na bębny), ustawidła dla wałów osnowy itd. podpadają pod osobno nie wymienione maszyny (Nry 536.—538.).

(3) W owych przypadkach, w których przy przyrządach do barwienia i bielienia, maszynach do ugniatania wełny itp. wyłączne używanie ich do luźnego przędziwa nie wynika już niewątpliwie z ich budowy, można odprawiać według Nru 533. przyrządy tego rodzaju tylko w razie przedłożenia świadectwa izby handlowej co do istotnego wyłącznego używania ich do przerabiania luźnego przędziwa.

2. (1) Maszyny, używane do przygotowywania, przerabiania, przedzenia i nitkowania tak wełny czesankowej, jak i przędzy zgrzebnej i odpadków wełny, oraz takie maszyny, których się

używa tak do cienkiego przedzenia bawełny jak i do przedzenia odpadków bawełny oraz przedzenia wigoniu (na sposób przędzy zgrzebnej) z bawełny, należy zawsze ocieć według Nru 533.

(2) Maszyny dla nici drucianych, przędzarki do spłaszczania drutu (do oplatania przędz spłaszczonych złotymi i srebrnymi drutami lub spłaszczonymi drutami z kruszców nieszlachetnych), maszyny do oplatania kabli (do oplatania przędzą kabli, drutów kabli), przędzarki słomy (do wyrabiania lin z słomy, siana, wełny drzewnej itd.), Nry 536.—538.

3. Co do postępowania, którego należy przestrzegać przy zastosowaniu stopy celnej 7 K dla maszyn do przygotowywania, przerabiania, przedzenia i nitkowania przędzy czesankowej (Nr 531.) oraz umownej stopy celnej 5 K dla maszyn z Nru 532., tudzież co do warunków sprowadzania maszyn z Nru 531.—533. w ogólności zob. ust. 20. a co do postępowania celnego odnośnie do części składowych wszystkich tych maszyn ust. 12. i 13. 7mej uwagi ogólnej do tej klasy.

4. (1) Wrzeciona wszelkiego rodzaju do maszyn z Nrów 531.—533. oraz należące do nich skrzydełka i obrączki wrzecion, nadto wałki karbowane (wałki wyciągowe) z żelaza lub kruszców nieszlachetnych dla maszyn tego rodzaju należy odprawiać według Nru 532. (15 K, w obrocie umownym 5 K), o ile wprowadzane są osobno bez odnośnych maszyn, i nie potrzeba dla nich w tym celu żadnego osobnego dowodu; natomiast rurki do wyciągania, mające postać krótkich przedziurawionych wrzecion, używane tylko przy przedzeniu przędzy zgrzebnej, należy zawsze traktować według Nru 533.

(2) Czesadła do bawełny i wełny, przysposobione do obkładania nici bębnow maszyn przedziałniczych przygotowawczych, Nr 553., czesadła dla innego przędziwa, Nr 531.; zwykłe czesadła (gwoździe lub pręciki druciane, powbijane do płaskiej deski drewnianej), Nr. 461.

531. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania lnu, konopi, juty i innych do klasy XXIII. należących przędziw, wełny czesankowej i jedwabiu; następnie wszystkie maszyny, służące do przedzenia tych materiałów i robienia z nich nici; maszyny do drukowania materji na franki; maszyny do haftowania: gremplownice

ogól.	od 100 kg twaro.
7—	7—

U w a g i. 1. (1) Do maszyn dla przedzenia lnu, konopi i juty i robienia z nich nici należą na przykład: miedlice do lnu (cierlice), czesarki do lnu, wiatraczki do trzepania lnu, wyciągarki lnu (wyciągacz, do składania i wyciągania taśm lnu), przędzarki lnu na mokro i na wilgotno, miedlarki koleczaste (do lupania i wygładzania włókien lnianych i usuwania paczesi), tarła do konopi (młynki do obijania i młynki tarłowe), zgrzebla korytkowe (zgrzeblarki do kłaków, zgrzebla osobne do przedzenia kłaków konopnych), trzęsarki (do czyszczenia juty i kłaków konopnych), maszyny do nakładania kłaków, do czesania kłaków, wyciągacze do kłaków (maszyny do taśm z kłaków, wyciągarki do podwajania i wyciągania taśm z kłaków), zgrzebla do odpadków juty (zgrzeblarki do odpadków juty, zgrzebla szarpaczy), otwieracze do juty (do rozplątywania zdjętych z balów pasm

juty), maszyny do miedlenia juty, maszyny do cięcia (do odcinania końców korzeni włókien juty), krajarki (do rozcinania i rozrywania długiego lnu i długich konopi), maszyny do szarpiania (szarpacze do kłaków lnianych i konopnych), przędzarki suche, ludzież wszystkie niciarki dla lnu, konopi i juty.

(2) Jak maszyny, wymienione poprzednio, należy dalej traktować: maszyny podobne lub takie same jak maszyny do przygotowywania, przerabiania, przedzenia i nitkowania lnu, a służące do przerabiania ramicy, maszyny do przedzenia torfu (jakoto wilki trzepiące, trzepakki, zgrzeblarki itd.), maszyny do powroźnictwa, o ile nie wykonują procesu plecienia (jakoto maszyny do kablowania [pleciarki sznurów], maszyny cewkowe do składania, niciarki skrzydełkowe itd.), a w końcu wszystkie te maszyny, które przerabiają w ten sam sposób azbest, miazgę papierową, celulozę

i miazgę drzewną (sylwalin) częściowo w stanie czystym, częściowo z domieszką.

(3) Międlice ręczne do lnu i konopi, to jest przyrządy do łamania namoczonych łodyg lnu i konopi, trzepaczki do trzepania lnu należy odcieć nie jako maszyny lecz według jakości materiału.

2. (1) Za maszyny do przedzenia jedwabiu uważa się przyrządy do zabijania i suszenia kokonów jedwabniczych, trzeparki (do odpylania kokonów i odpadków jedwabiu), maszyny do zwilżania (do zwilżania odpadków jedwabiu), runiarki jedwabiu (rozluźniacze dla odpadków jedwabiu), wrzeciennice dla odpadków jedwabiu, maszyny do czesania odpadków jedwabiu, otwieracze do kokonów (do rozdzielania włókien uszkodzonych kokonów i tworzenia waty jedwabnej), maszyny do czyszczenia sznurków, używane do wyczesków jedwabiu, zwijarki jedwabiu (do odwijania jedwabiu z kokonów), zwijarki cewkowe do jedwabiu (do odwijania jedwabiu z motowidła na cewki), młynki do jedwabiu (niciarki do jedwabiu) itd.

(2) Należą tu także maszyny do wyrabiania z przyrządami masy nitki sztucznego jedwabiu.

3. (1) Z maszyn, używanych w przędzalniach wełny czesankowej, podpadają za wsze pod Nr. 531.: gillbox (do wyrobu przędzy wstępnej dla ciągarek zapomocą podwajania [składania] i rozciągania zgrzebel taśmowych i nawijania na duże cewki), froterki (bobinoirs, ciągarki walcujące z skręcającym walcującym, wólczkującym lub zwrotnie skręcającym), czesarki (do wyrobu czesanki), maszyny do wygładzania [lisseusen] (do płókania, prostowania lub odkręzlowania włókien czesanki taśmowej), samoprząsnice [selfactory] (cieukoprzędne samoprząsnice mulejowe z posuwającym się na kołach wózkim wrzecionowym i z peryodycznym procesem przedzenia) i nieprzeośne przędzarki (mélrier fixe, przędzarki Watera, samoprząsnice ciągłe, przędzarki ciągłe, fhrostle, zbudowane według systemu skrzydełkowego, obręczkowego, lejkowego lub systemu igiel), obie wyżej wspomniane z walcowym przyrządem wyciągowym bez skręcania pośredniego między walcami i z pionowym przyrządem natykowym dla cewek ciągarek walcujących, niciarki i niciarki wózkowe [twiner] (selfactory, urządzone do skręcania nici) z podziałką wrzecion poniżej

532. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania bawełny wraz z maszynami, służącymi do przedzenia tejże i robienia z niej nici, o ile nie należą do następującego numeru

ogól.	od 100 kg	umow.
1.5	—	5

Uwagi. (1) Według Nru 532. należy traktować tylko te maszyny do przygotowania i przetwarzania, przędzarki i niciarki, które używane są tylko do cienkiego przedzenia bawełny, nie zaś także do przedzenia wigoniu z bawełny albo do przedzenia odpadków bawełny.

(2) Do Nru 532. należą zatem: targacze bali (do rozluźniania i rozrywania bawełny, wziętej z bali, razem z płótnem, doprowadzającym w celu wyciągania i mieszania), rozluźniacze (Opener, Crightonopener [rozluźniacze pionowe] i rozluźniacze skrzydełkowe), maszyny do trzepania (trzeparki, maszyny do trzepania i nawijania, klepacze do robienia zwojów waty), czesarki ba-

70mm*), także z przyrządami do wyrobu przędzy ozdobnej.

(2) Zob. także 2. i 3. uwagę ogólną do Nru 531.—533. i uwagę 1. do Nru 533.

4. (1) Przez maszyny do drukowania materii na firanki (Nr 531.) rozumie się działające stale maszyny do drukowania, urządzone tak, że można posługiwać się przy nich grawirowanymi lub niegrawirowanymi walcami, a służące nie tylko do druczowania tkanin z klas XXII—XXV., lecz także do druczowania płótna introligatorskiego, ce-raty, linoleum (klasa XXXI.). Wprowadzane równocześnie z maszynami do drukowania materii na firanki przyrządy do wstępnego suszenia, to jest tę część przyrządu do suszenia, po której przesuwa się podkładka i sukno nadrukowane, należy odprawić razem z maszyną do drukowania według Nru 531. Inne przyrządy do suszenia należą do maszyn osobno nie wymienionych.

(2) Maszyny do drukowania materii z płytkami, maszyny do druczowania taśm, przygotowanych do wyprzedzenia, do druczowania przesmyków przędzy, tudzież wszelkie maszyny do drukowania tapetów, książek itd. podpadają pod maszyny osobno nie wymienione.

5. (1) Jako maszyny do haftowania (Nr. 531.) należy odprawić maszyny do haftowania o ściegu płaskim i inne podobne maszyny do haftowania (krosna hafciarskie, iglarki). Małe maszyny o tamburkowym ściegu łańcuszkowym i inne tym podobne należy natomiast traktować według Nru 535.

(2) Igiły hafciarskie i czółenka, wprowadzane razem z maszynami do haftowania w ilości potrzebnej do jednorazowego zaopatrzenia, należy odcieć razem z maszynami (zob. 10.—12. uw. og. do tej klasy).

(3) Według Nru 531. należy traktować także maszyny pomocnicze dla hafciarstwa, n. p. automaty do haftowania Żakarda, zwijarki cewkowe, maszyny do nawlekania na igły (które nawlekają automatycznie równe nitki na igły maszyny do haftowania) itd.

6. Maszyny do wkładania zgrzebel są to maszyny (dla fabryk zgrzebel), które wykonują automatycznie wszelkie czynności, potrzebne do wkładania (wsadzania) haczyków druczanych w materię pokryw zgrzeblastych począwszy od krajania kawałeczków drutu aż do wykończenia zgrzebel.

wełny (do oddzielania krótkich włókien bawełny od długich), zgrzeblarki pokrywkowe z stałymi lub ruchomymi listewkami (zgrzebla pokrywkowe, skrobaczki pokrywkowe do układania równoległe włókien i równomiernego ich rozdzielania, tworzenia runka w formie zastójny i przemiany tegoż na taśmy ze zwojów waty, włożonych do zgrzebel w celu przerobienia), także należące do nich automatyczne przyrządy do czyszczenia pokryw zgrzeblastych, ciągarki (maszyny do wyciągania i ciągnięcia, wyciągacz. snowarka, maszyny do składania i wyciągania taśm bawełny), wrzeciennice (wrzeciennice grube, wstępne, średnie, cienkie, podwójnie cienkie, podwójnie cienkie kończące

*) Podziałkę wrzecion należy wymierzyć od jednego do drugiego środka wrzeciona, przyczem należy pomiaru u podstawy

[siodło, stół skrzydełkowy, cewkowy, banc à broches], niedoprządkiz wrzecionami skrzydełkowymi), samoprząśnice [selfactory] (eienkoprzędne samoprząśnice mulejowe z posuwającym się na kołach wózkiem wrzecionowym i z peryodycznym procesem przedzenia) i nieprzenośne przedzarki (métier fixe, przedzarki Watera, samoprząśnice ciągłe, przedzarki ciągłe, throstle, zbudowane według systemu skrzydełkowego, obrączkowego, lejkowego lub systemu igiel), obie wyżej wspomniane z wałkowym przyrządem wyciągowym

bez skręcania pośredniego między wałkami i z pionowym przyrządem natykowym dla cewek wrzecienne, niciarki i niciarki wózkowe [twiner] (selfactory, urządzone do skręcania nici) z podziałką wrzecion poniżej 70 mm*), także z przyrządami do wyrobu przędzy ozdobnej.

(8) Zgrzeblarki pokrywkowe do wyrobu wat (także wat na opatrunki i do ran) należy również odprawiać według Nru 532.

(4) Zob. także uwagę 1. do Nru 533., tudzież 2. i 3. uwagę ogólną do Nrw 531.—533.

533. Maszyny do przygotowywania i przetwarzania, maszyny do przedzenia i robienia nici, wszystkie takie maszyny dla przedzalni odpadków lub wyczesków z bawełny i wełny

	od 100 kg	
	ogól.	unow.
	15.	14.

Uwagi. 1. (1) Według Nru 533. należy traktować nie tylko wszelkie maszyny do przygotowywania i przetwarzania, maszyny do przedzenia i robienia nici, używane w przedzalni odpadków i wyczesków z bawełny (przedzenie odpadków bawełny i wigony z bawełny) i wełny (przedzenie odpadków wełny i wyczesków), lecz w ogóle maszyny takiego samego rodzaju nawet wtedy, jeżeli używa się ich również w przedzalniach wełny czesankowej (Nr. 531.) lub przy przedzeniu cienkimi bawełny (Nr. 532.) (zob. uw. og. 2. do Nrw 531. do 533.).

(2) Następujące maszyny (przyrządy) należy więc na przykład ocieć według Nru 533.: maszyny do prania i płókania wełny, lewiatany, maszyny do suszenia i wytrawiania z obracającymi się bębniami (zobacz uw. 3. do tego numeru), maszyny do ugniatania wełny, przyrządy do barwienia wełny, bębny dla odpadków (maszyny do czyszczenia), czochracze (odpylacze), rozluźniacze końców (szarpacze końców, Garnett-Opener), przebieracze nici (maszyny do przebiegania nici z odpadków przędzy); wilki wszelkiego rodzaju (maszyny przygotowawcze do rozluźniania, odpyłania i czyszczenia wełny i bawełny oraz ich odpadków, jako wilki trzępiące, do pyłu [shaker], szarpiące, skrzydełkowe, zgrzeblące i wybierające, wilki maszczące i mieszające [maszczaki, wilki natuszczające]; wilki do wełny skrawkowej, do shoddy, do wełny gałganowej [wilki do wełny sztucznej]); zgrzebla pośpieszne (zgrzebla Rislera, zgrzeblarki wstępne); zgrzeblarki wałkowe (zgrzeblarka ugniatająca, pojedynczo lub jako pełne garnitury (assortiments), składające się z 2 do 4 maszyn, także z przynależnymi przyrządami pomocniczymi, a wśród nich z takimi, za pomocą których runo, utworzone ze zwojów waty, włożonych pod zgrzeblarki w celu przerobienia, przemienia się w watę meblową lub przedzę wstępną; złożone zgrzeblarki wałkowe i pokrywkowe, także należące do nich automatyczne przyrządy do czyszczenia pokryw zgrzebel; składarki Derby (maszyny do składania taśm w celu wytwarzania zwojów waty z kilku zgrzebel taśmowych), samoprząśnice [selfactory] (eienkoprzędne samoprząśnice mulejowe z posuwającym się na kołach wózkiem wrzecionowym i z peryodycznym procesem przedzenia; wciąg wózkowy lub wałkowy) z poziomym przyrządem odwijającym i nieprzenośne przedzarki (métier fixe, przedzarki

Watera, samoprząśnice ciągłe, przedzarki ciągłe throstle, zbudowane według systemu skrzydełkowego, obrączkowego, lejkowego lub systemu igiel) z poziomym przyrządem do odwijania lub pionowym przyrządem natykowym dla całych cewek rozdzielających gazę lub dla poszczególnych krząków (dla przędzy wstępnej przy rozdzielaczach; prząśnice Muljewa wszelkiego rodzaju i wszelkiej budowy (samoprząśnice [selfactory] połowiczne, przedzarki cienkoprzędne z peryodycznym procesem przedzenia, poruszane zarazem rękami i za pomocą siły); maszyny do składania: niciarki i niciarki wózkowe [twiner] (selfactory, urządzone do skręcania nici) z podziałką wrzecion na 70 mm*) lub więcej, także z przyrządami do wyrobu przędzy ozdobnej.

2. (1) Przyrządy pomocnicze, używane przy zgrzeblarkach wałkowych, należy ocieć według Nru 533. także wtedy, jeżeli wprowadzane są w sztukach pojedynczych bez zgrzeblarek, do których przynależą. Należą tu: automatyczne przyrządy do zasilania i nakładania (także samozasilacze skrzynekowe [hopper-feeder], także w celu użycia w przedzalni przy innych maszynach do przygotowywania i przetwarzania); zgrzeblarki przygotowawcze (avant-trains), przyrządy do wyciągania i szarpania, zasilacze zgrzeblarek i przyrządy do czyszczenia, przyrządy do szarpania waty, automatyczne wózki dla waty, przyrządy do nawijania waty długiej i krzyżowej, przyrządy taśmowe, przyrządy do nawijania i ławki do nawijania; przyrządy do rozdzielania gazy (rozdzielacze gazy rzemykowe oraz o taśmach stalowych) i przyrządy wałkujące.

(2) Według Nru 533. należy nadto odprawiać także maszyny do czesania i mieszania, używane w przedzalniach włosienia końskiego, wilki szarpiące do wyrobu pilśni i kapeluszy, wilki szarpiące i ciągarki do przetwarzania odpadków bawełny na pakę wełnianą.

3. Maszyny do suszenia (także przyrządy do szybkiego suszenia, przyrządy do suszenia plecionki wierzbowej) i maszyny do nawęglania (z wyjątkiem maszyn tego rodzaju z obracającymi się bębniami), których używa się tak do obrabiania wełny jak również do suszenia i barwienia przedz lub nawęglania tkanin wełnianych, należy ocieć jako osobno nie wymienione maszyny i przyrządy (Nr. 536.—538.).

*) Podziałkę wrzecion należy wymierzyć od jednego do drugiego środka wrzeciona, przyczem należy pomiaru u podstawy dokonać na odcinku obejmującym kilka wrzecion.

XL. 534.

	ogół.	na 100 kg umow.
534. Warsztaty tkackie i warsztaty do dziania, następnie maszyny pomocnicze do tkactwa i dziania	15.—	—
<i>a) Warsztaty tkackie i maszyny pomocnicze do tkactwa, z wyjątkiem klejarek i postrzygarek:</i>		
1. dla tkania jedwabiu		10.—
2. inne		14.—
<i>b) krosna rzemieńne, pasowe i węzowe</i>		5.—
<i>c) warsztaty do dziania, o ile nie podpadają pod b); maszyny pomocnicze do dziania; klejarki i postrzygarki</i>		10.—

Uwagi. 1. (1) Przez krosna (warsztaty) tkackie z tego numeru należy rozumieć tak krosna ręczne jak i poruszane siłą (mechanicznie) dla materii tkackich wszelkiego rodzaju (także dla sprężystych towarów tkackich). Oprócz rozmaicie zbudowanych krosien tkackich dla właściwych tkanin z bawełny, lnów, juty, wełny, jedwabiu itd. należą tu także krosna tkackie dla aksamitów, wstążek (krosna do tkania wstążek, krosna szmuklerskie, warsztaty do wyrobu wstążek), dla koronek, tiulów angielskich i franek, krosna do tkania kobierców, krosna do tkania gobelinów (krosna do tkania tapetów o niskich ramach z poziomą osnową i tapetów o wysokich ramach z prostopadłą osnową), krosna tkackie dla rzemieni, pasów, węzów i inne.

(2) Natomiast maszyny do plecenia, położonki rzemieńne, położonki sznurkowe, koronkarki klocekowe, krosna siatkowe (dla towarów powroźniczych, sznurów, tasiemek, knotów, szlaczków, koronek i innych), jakoteż krosna tkackie do wyrobu tkanin drucianych należą do maszyn osobno nie wymienionych (Nr. 536. — 538.).

2. (1) Za krosna do dziania (oczkarские) z tego numeru, przeznaczone również dla materii tkackich wszelkiego rodzaju, należy uważać krosna do dziania tkanin jednonitkowych (krosna kotonowe, krosna ręczne do tkanin jednonitkowych, krosna ręczne pończoszkowe, krosna grubsze, krosna dla worków), krosna do dziania tkanin wielonitkowych (elwytne krosna oczkowe, dzierzgarki, ręczne krosna oczkowe, okrągłe krosna oczkowe [przyrządy tkackie do tkanin oczkowych]) i koliste krosna oczkarские wraz z wprowadzanymi razem z nimi przyrządami do nawijania. Tu należą także tak zwane maszyny pochwytnie i maszyny do obrzeżania, maszyny wzorowe, maszyny do robienia fezów oraz maszyny do dziania płaskiego z podstawą lub bez niej o ciężarze poszczególnej sztuki powyżej 150 kilogramów.

(2) Maszyny do dziania (w znaczeniu ścisłym), Nr. 535.

3. Krosna do rzemieni i pasów są to krosna tkackie, na których robi się rzemień (rzemień napędowe) i pasy zapomocą oczek i wątków. Krosna do węzów są to po części krosna do dziania, wyrabiane na nich węze mają niewielką średnicę, odpowiednią dla węzów, służących do celów technicznych; w żadnym wypadku nie należy przez nie rozumieć kolistych krosen oczkarских, na których wyrabia się materje, dziane okrągło, do celów nie technicznych n. p. do celów konfekcyjnych.

4. (1) Wprowadzane pojedynczo różnice, nasadki Zakarda (przyrządy Zakarda), wały osnowy, przyrządy kontrolne dla nici osnowy (przyrządy, które w razie urwania się nici

osnowy wskazują przez szybkie wysunięcie druta to miejsce, gdzie nić się urwała, i równocześnie unieruchamiają krosno tkackie), należy odprawiać jako części składowe krosien tkackich z Nru 534. także bez dowodu, o ile już z wyglądu można je jako takie rozpoznać.

(2) Wprowadzane osobno ramki tkackie z wciągniętymi strunami tkackimi wszelkiego rodzaju należy ocieić według Nru 467.. ramki tkackie tego rodzaju, wprowadzane równocześnie z krosnami tkackimi, według Nru 534. razem z krosnami tkackimi, o ile do nich przynależą, wprowadzane zaś osobno same ramki bez strun należy ocieić według jakości materiału.

(3) Czółenka i cewki, nadechodzące z krosnami do koronek lub franek, tudzież igły do krosen oczkowych, igły Zakarda, działki (do przyrządów kontrolujących nić osnowy), platyny (do krosen oczkowych i maszyn Zakarda), listwy do aksamitu, struny, pierścienie łańcucha nadechodzące z krosnami oczkowymi i maszynami Zakarda w ilości, nie przekraczającej wymiaru jednorazowego zaopatrzenia, należy ocieić wraz z odnośnymi krosnami, jako do nich należące; czółenka popędowe i cewki drewniane (do zwijarek cewkowych), nadechodzące w ilości, przewyższającej potrzebny wymiar, albo osobno, oraz nadechodzące razem z krosnami tkackimi lub osobno, należy natomiast odprawiać według ich taryfowej jakości.

(4) Karty Zakarda należy zawsze osobno poddawać ocenie według jakości materiału.

(5) Zob. uw. og. 10.—12. do tej klasy.

5. (1) Jako maszyny pomocnicze do tkactwa i dziania należy traktować te maszyny, których się używa w tych przemysłach do przygotowywania roboty na krosnach tkackich lub oczkowych; w szczególności więc zwijarki cewkowe (zwijarki cewkowe lub wywijarki do osnowy, zwijarki cewkowe wątków, węzowe zwijarki cewkowe), motowidła, motaki, postrzygarki do osnowy (postrzygarki, strzyżki, postrzygarki działkowe, snowadła, postrzygarki podłużne, postrzygarki stożkowe) do robienia wątków tkaniny, także z przynależnymi maszynami do nawijania na wał, snowadła (ramy do nawijania, ramy dla osnowy, młynki do postrzygania) do nawijania lub postrzygania osnowy, drabki (rama cewkowa, grządką do natykania cewek z osnową, samodzielające przemieniacze cewek z wątkami, maszyny do nawijania osnowy w celu zwijania strzyżonych przesmyków w zwoje w formie bali, maszyny do krochmalenia i klejenia (do krochmalenia i klejenia osnowy, także z przynależną podstawą wału osnowy, przyrządem do suszenia i maszyną do układania), nado maszyny do krochmalenia pasm przędzy (maszyny do

krochmalenia, ugniatania i maszyny szczotkowe, maszyny do krochmalenia przędzy pasmowej z wirującym czółenką, nawijarki do nawijania osnowy przędzy na wał osnowy, skombinowane maszyny do nawijania i czyszczenia. Do Nru 534. należą także maszyny do czyszczenia jedwabiu w celu przewinięcia i oczyszczenia jedwabiu, przeznaczonych do tkania.

(2) Przy dowozie z państw, należących do umowy, należy odprawiać według stopy w kwocie 10 K wszystkie wymienione w ustępie poprzednim maszyny do krochmalenia (także maszyny do klejenia) i maszyny do postrzygania (maszyny do postrzygania osnowy).

(3) Wprowadzane osobno nasady wałów osnowy, maszyny do nawijania na wał, przyrządy do szczotkowania i suszenia, których przynależność do maszyn do krochmalenia osnowy względnie do postrzygarek wykazaną zostanie w sposób przekonujący, w danym razie zapomocą oględzin dodatkowych (po myśli uwagi ogólnej 20. do niniejszej klasy) podlegają również ocenie według stopy umownej w kwocie 10 K. Jeżeli tego dowodu się nie dostarczy, należy nasady wałów osnowy i maszyny do nawijania na wał ocieć według Nru 534. a. przyrządy zaś do suszenia według Nru 538.

(4) Maszyny pomocnicze do tkactwa i dziania należy także wówczas traktować według Nru 534., jeżeli się ich używa w przędzalniach, niciarniach, fabrykach towarów sznuklerskich lub w samoistnych przedsiębiorstwach, które należące tu prace (w szczególności cewienie, motanie, krochmalenie, postrzyganie i nawijanie) wykonują ze względu na

późniejsze tkanie i dzianie przędzy, choćby poza lokalem odbiorczym.

6. Co do warunków sprowadzania maszyn z tego numeru zobacz w ogólności uwagę ogólną 20. do niniejszej klasy, zaś co do traktowania celnego części składowych 12. ustęp 7mej z tych uwag.

7. Nie według Nru 534., lecz jako nie oznaczone bliżej maszyny i przyrządy (Nr. 536.—538.) należy traktować: maszyny do wzmocnienia barw (do robienia przędz rozciągłymi przed ich wytaniem), maszyny szczotkowe do przędzy (do wygładzania i czyszczenia gotowych przędz), magle do przędzy (do robienia przędz konopnych rozciągłymi) maszyny do osmalania i zwijania przędzy, maszyny do suszenia przędzy (nie skombinowane z maszynami do krochmalenia), maszyny do wyciągania i nabłyszczania przędzy, motowidła do suszenia przędzy, maszyny do zwijania kłębków (celem przysposobienia do drobnej sprzedaży), mieszadła do kleju tkackiego, nawijarki do nawijania na małe cewki dla drobnej sprzedaży oraz nawijarki do odwijania przędzy z cewek i nawijania na stożkowane cewki do obrębiania, wskutek czego robi się taśma, służąca do owijania kabli, nawijarki i maszyny do krochmalenia, służące do wykończenia i nawijania na cewki nici do szycia, maszyny do macerowania pasm przędzy, maszyny szczotkowe i maszyny do trzpania, przyrządy do suszenia nakrochmalonych pasm przędzy, motowidła do wyrabiania motków dla drobnej sprzedaży, maszyny do cięcia sznelek, używane przy tkaniu dywanów, krosna oczkowe dla drutu i tym podobne.

535. Maszyny do szycia i robienia pończoch:

	od 100 kg ogól.	umow.
a) podstawy, także rozłożone	20—	18—
b) głowy, wykończone części składowe tychże (z wyjątkiem igieł)	78—	—
1. głowy do jednoigielnych maszyn do szycia o ściegu płaskim i okrętkowym, tudzież maszyny do robienia pończoch		73—
2. głowy do innych maszyn do szycia		60—
3. wykończone części składowe głów (z wyjątkiem igieł)		73—
c) części składowe do głów, nie wykończone, także z surowego odlewu; maszyny do szycia i robienia pończoch z podstawą	50—	—
1. części składowe głów, nie wykończone, także z surowego odlewu		50—
2. jednoigielne maszyny do szycia o ściegu płaskim i okrętkowym, tudzież maszyny do robienia pończoch z podstawą		50—
3. inne maszyny do szycia z podstawą		36—

Uwagi. 1. (1) Do maszyn do szycia z tego numeru należą nie tylko maszyny mniejsze, lecz także zaopatrzone w ciężkie podnoże większe maszyny do szycia tkanin, skóry, koców itd. Mają one rozmaity ustrój i zostają wprawiane w ruch najczęściej zapomocą siły ludzkiej (rąk lub nóg). Do użytku w przemyśle przysposabia się je często w celu połączenia z maszynami robocznymi.

(2) Przy ocenie maszyn do szycia z doczepionymi motorami elektrycznymi należy postępować według uwagi ogólnej 18. do niniejszej klasy.

2. Maszyny do szycia mają albo, jak to bywa najczęściej, jedną igłę albo więcej igieł. Czy maszyna do szycia ma jedną lub więcej igieł, oznacza się podług ilości igieł, które przekuwają

materye, przeznaczone do szycia lub obszycia; dlatego do igieł nie zalicza się igieł kabłąkowych, które skutecznijają tylko zamotanie nitki, używanych przy szyciu, lecz nie przekuwają obszywanej materyi.

3. (1) Przy maszynach do szycia o jednej igle używa się przeważnie do robienia szwu równocześnie dwóch nitki, z których jedna przechodzi zapomocą igły przez szyte materye (nitka robocza, nitka igielna, nitka górna), druga (nitka czółenkowa) dokomuje zamotania obu nitki zapomocą czółenka, czółenka obrączkowego lub chwytaka. Szew zrobiony w ten sposób jest podwójnym ścięciem stebnowym.

(2) Maszyny do szycia o jednej nitce robią tak zwany pojedynczy ścieg tańcuszkowy (tamburkowy),

XL, 535.

a to zapomocą igły, zakończonej uszkiem, lub szydelką i obracającego się lub wahającego się haczyka albo wychwyty, bez użycia zaś nitki czółenkowej.

(3) Podwójny ścieg łańcuskowy (ścieg węzłowy lub sznurkowy) robi się zapomocą nitki igielnej i czółenkowej na maszynach do szycia jednoigielnych w ten sposób, że nitkę igielną, przekłutą przez materię z góry na dół, wiąże nitka czółenkowa, poprowadzona przez igłę kablakową poruszającą się poziomo, w ten sam sposób jak to czyni przy ściegu stelnowym chwytak lub czółenko.

(4) Maszyny do szycia o ściegu płaskim są to zwykle maszyny do szycia z chwytakiem, czółenką, czółenką obraczkową, cewką środkową, czółenką okrągłą, zapomocą których robi się ogólnie używany płaski ścieg stelnowy pojedynczy i podwójny.

(5) Maszyny do szycia o ściegu okrętowym mają jedną igłę i robią tak zwane szwy obrzucane, jakich się używa do szycia rękawiczek, futer, towarów dzianych, skóry kapeluszonej, wierzchów do trzewików, szwów ozdobnych na wierzchach rękawiczek, do obramowań brzegów kapeluszy, do obrębiania, szycia grubych worków itd.; odznaczają się one tem, że igła robocza porusza się poziomo, zaś w celu tworzenia pętelek na materjale na stronie przeciwnej od igły roboczej znajdują się również poziomo poruszające się chwytaki lub chwytaki i przekładacze albo igły kablakowe, nie przekuwające materji, a szyty kawałek przesuwa się zapomocą szalek przenoszących.

(6) Maszyny do szycia o kilku igłach buduje się tylko do celów szczególnych, jak n. p. do obszycia lub pikowania kołder na łóżka i tym podobnych, a zapomocą nich robi się równocześnie kilka szwów.

(7) Inne maszyny do szycia są to n. p. maszyny do obszycia dziurek na guziki, maszyny do szycia podeszew trzewików, maszyny do szycia kołder, wszelkie maszyny o kilku igłach jakoteż maszyny do szycia, zapomocą których robi się pojedynczy lub podwójny ścieg łańcuskowy, maszyny do splatania na okrągło (do zeszywania [spłatania] towarów dzianych), które robią ścieg, podobny do ściegu szwarek łańcuskowych, i tym podobne.

(8) Okoliczność, że przez wstawienie pewnych urządzeń i przyrządów do maszyn do szycia umożliwia się wykonywanie pewnych robót szwarskich, poza zwykłymi robotami, dokonywanymi przez odnośną maszynę, jak n. p. zadzierganie dziurek na guziki, robienie haftów, zmianę rodzajów ściegów i tym podobne roboty, nie wpływa na zmianę traktowania celnego maszyn do szycia.

4. (1) Mniejsze maszyny do haftowania tamburkowego i inne mniejsze maszyny do haftowania (n. p. maszyny do haftowania Stella) o wielkości i postaci zwykłych maszyn do szycia należy podobnie jak te ocieć według Nru 535.; odróżniają się one od maszyn do szycia o ściegu płaskim tylko przez urządzenia, umożliwiające w miarę wzoru hafciarskiego przesuwanie się po płaszczyźnie poziomej albo trzona igły albo haftowanej materji.

(2) Krosna hafciarskie, to jest wielkie maszyny do haftowania, poruszane zapomocą siły, Nr. 531.

(3) Maszyny do spinania, nie wykonywujące właściwej roboty, polegającej na szyciu, n. p. maszyny do fastrygowania nici dla introligatorów, także maszyny tego rodzaju do spinania drutu, maszyny do spinania kart Żakarda, maszyny do spinania w celu wyrabiania słomianych nakrywek do flaszek i tym podobne, należy taryfować jak maszyny osobno nie wymienione.

(4) Dziecinne maszyny do szycia z blachy jako zabawki, Nr. 480.

5. (1) Maszyny do robienia pończoch z tego numeru są to mechanicznie przyrządy do robienia pończoch, kaftaników itp., służące do użytku domowego lub przemysłowego; mają one dwustronne łożysko dla igieł, poziomo poruszające się wodzidła i zamykalne igły (igły zapadkowe). Z reguły porusza się je rękami a określonym wyżej ustrojem i mniejszymi wymiarami odróżniają się one od należących do Nru 534. krosen oczkarskich (łańcuskowych krosen oczkowych, krosen oczkowych do tkanin jeduonitkowych i okrągłych). Urządzenie dla poruszania sposobem mechanicznym lub przyrząd Żakarda jako takie nie powodują wyłączenia maszyn do robienia pończoch od taryfowania według Nru 535.

(2) Podobnie zbudowane maszyny do siatkowania, n. p. maszyny do robienia strun tkackich, należy ocieć jako maszyny osobno nie wymienione.

(3) Maszyny do robienia pończoch (maszyny do robienia pończoch sposobem płaskim) z podstawą lub bez niej o ciężarze poszczególnej sztuki, wynoszącym więcej niż 150 kg, należy odprawiać jak krosna oczkarskie (warsztaty do dziania) z Nru 534.

6. (1) Przez podstawy z Nru 535. a rozumie się żelazne części dolne (także stołeczki tego rodzaju); znajdujących się na nich drewnianych płyt stołowych (bez względu na sposób ich wykonania i zaopatrzenia), koła rozpędowego i krążka pasowego z wałkiem, korbą, stopniem, drążkiem stopnia, widelkami wychwytowymi itd. nie uwzględnia się przy oceniu; doczepienie części składowych właściwej głowy maszyny do szycia pociąga jednak za sobą otaryfowanie podstawy według Nru 535. c. Podstawy osobno (w rozmaitych tobołach) opakowane i wprowadzane równocześnie z głowami maszyn z Nru 535. (także rozłożone), należą do Nru 535. a (zob. także uw. 8. do tego numeru, ust. 2.).

(2) Części składowe podstaw należy ocieć jak podstawy.

(3) Skrzynki ochronne dla głów maszyn do szycia, zapakowane w jednym tobołku z podstawami, należy traktować razem z podstawami według Nru 535. a, pod warunkiem, że zgadzają się co do ilości.

(4) Zob. także ustęp ostatni uwagi następnej 7.

(5) Podstawki w formie czarek z krociutkimi nóżkami, należące do ręcznych maszyn do szycia, należy ocieć według jakości materjału i nie uważa się ich za podstawy.

(6) Podstawy do maszyn do szycia, wbudowane w zupełności w skrzynki drewniane, należy odprawiać nie jako podstawy z Nru 535. a, lecz jako towary drewniane (meble) według ich bliższej jakości.

7. (1) Jako głowy z Nru 535. b należy bez względu na zaopatrzenie (także perłowa macica,

posrebrzenie itp.) traktować górne części maszyn do szycia i do robienia pończoch bez podstaw, razem z wprowadzanymi równocześnie przynależnościami (jako to: obrębiaki, przyrządy do obszywania taśm, kierownice, przyrządy do karbowania, wátowania i tym podobne małe przyrządy [także posrebrzane], szczoteczki do nici, przyrządy do naoliwiania, klucze mulrowe, pasy popędowe, skrzynki ochronne). Przyrządy, przytwierdzone do głów maszyn do szycia i robienia pończoch a służące do ich przymocowywania do płyt stołowych, należy ocenić razem z głowami według Nru 535. b.

(2) Częściami składowymi głów (Nr. 535. b) są na przykład: kabłąki (to znaczy części składowe z lanego żelaza, w których wnętrzu umieszcza się wałek z kołem zębataw w celu poruszania trzona igły), trzony igieł i ich walki popędowe, ramy do ruchu postępowego dla maszyn do robienia pończoch, płyty, kierownice, członka, cewki, regulatory nici, obrębiaki, przyrządy do obszywania taśm i tym podobne małe przyrządy, wkładane do maszyn, oraz w ogóle wszystkie części, z których składają się głowy, jeżeli są wykończone, także jeżeli w celu wykończenia trzeba je przedtem jeszcze wypolerować, wypokostować, onikłować itd. (zob. także uw. 8. ustęp 1., do tego numeru).

(3) Osobno zapakowane zawiasy, rękojeści, zamki, śruby, narzędzia, pasy popędowe itd., których można także używać w sposób inny, tudzież zapakowane osobno płyty stołowe i skrzynki ochronne należy taryfować według jakości materiału (a więc drewniane płyty stołowe tego rodzaju itd. jako towary drewniane według bliższej ich jakości. u. p. wyłożone perłową matcją według Nru 362. b).

8. (1) Przez nie wykończone części składowe z Nru 535. c rozumie się tak części składowe całkiem surowe (także z odlewu szarego i twardego, z żelaza wyżarzonego lub z odlewu stało-

wego), jak i już obrobione, które do tego, aby były gotowe do użytku, potrzebują jeszcze istotnego obrobienia przez wiercenie, pilowanie, gladzenie, wycięcie gwintów itp. (zob. także uw. 7. do tego numeru, ustęp 2.).

(2) Jako maszyny do szycia i maszyny do robienia pończoch z podstawą z Nru 535. c należy ocenić nie tylko głowy, stale połączone z podstawą, lecz także zapakowane z nią w jednym tobołku (zob. także uw. 6. do tego numeru, ustęp 1.). Także do tych maszyn odnosi się to, co powiedziano przy poprzednich uwagach 6. i 7. o zaopatrzeniu i przynależnościach głów. Zauważa się, że zwykłe maszyny do robienia pończoch prawie bez wyjątku przysrubowuje się do stołów bez osobnych podstaw, podpadają one zatem prawie zawsze pod Nr. 535. b. Rama dla ruchu postępowego maszyn do robienia pończoch należy do głowy, nie można jej zatem uważać za podstawę.

(3) Według Nru 535. c należy także odprawiać wielkie i ciężkie maszyny do pikowania kolder, stebnowania podeszew skórzanych itd. wraz z ich dolnemi częściami.

9. (1) Igły do maszyn do szycia i robienia pończoch oraz platyny dla tych ostatnich należy, o ile nadchodzą z odnośnemi maszynami w ilości, potrzebnej do jednorazowego zaopatrzenia, ocenić razem z niemi, w innych zaś przypadkach według taryfowej jakości (zob. uw. og. do tej klasy 10.-12.).

(2) Mała ilość igieł do maszyn do szycia, dodana do poszczególnych maszyn do szycia lub ich głów ponad miarę potrzebną do ich jednorazowego zaopatrzenia, nie dosięga prawie nigdy ciężaru, podlegającego oczeniu; wobec tego więc, że szczególnie głowy do maszyn do szycia często dowozi się równocześnie w wielkiej ilości, a igły dodaje się do każdej głowy, należy ciężar igieł do szycia obliczyć i zdeklarować dla całej pošyłki razem.

Uwagi ogólne do Nrów 536.—538.

1. (1) Pod maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, podpadają wszystkie maszyny i przyrządy, nie otfaryfowane osobno w Nrach 526. do 535. Należą tu na przykład:

a) mechanizmy poruszające (z wyjątkiem motorów), jako to: przyrządy do popędu (transmisyje i przystawki, zob. uw. og. 17. do tej klasy), przyrządy wychwytne, do toczenia, do zwijania w ramach itd.;

b) maszyny do przewozu, jako to: podnośniki, wielokrążki, krany, pogłębiacze, wyciągarki, elewatory, przyrządy łańcuchowe z kubkami, przyrządy łańcuchowe ślimakowate i z tłokami, kolejowe tarcze obrotowe, czerpaki kołowe i łopatkowe, pneumatyczne maszyny do przewozu itd.;

c) dmuchawki, przewietrzniki (także sprężynowe przewietrzniki) i miechy (szklane stoły dmuchawkowe itp.);

d) piece (do użytku w przemyśle), urządzenia do ogrzewania i paleniskowe, jako to: piece do pieczenia i rury Perkinsa do tychże, piece kupałowe, piece obracające się (do wypalania cementu, dolomitu i magnezytu, dla prażelnii rudy itd.), rury żebrowe do opalania (radiatory), także z surowego odlewu, materiały do opalania z odlewu, także w stanie

surowym, pojedynczo lub zestawione jako ogrzewacze (piecyki), ogrzewacze dla wagonów itd., urządzenia do opalania parą, powietrzem i wodą (z wyjątkiem pieców kąpielowych), kotły działkowe do ogrzewania parą o niskim ciśnieniu i wiele innych;

e) przyrządy do suszenia, prażenia i wędzenia (przyrządy do palenia kawy, naczynia do ogrzewania nasion oliwnych w celu prażenia nasion oliwnych, przyrządy do suszenia obrzynków buraków i inne);

f) przyrządy do oziębiania (z wyjątkiem przyrządów do oziębiania z Nru 526.), maszyny do wytwarzania zimna i lodu (mydlarskie zakłady do oziębiania itd.);

g) przyrządy do przewodzenia pary, powietrza i wody (jako to zasowy wodne itp.);

h) zakłady gazowe i przyrządy do wytwarzania gazu (z wyjątkiem należących do przyrządów destylacyjnych z Nru 526.), jako to: przyrządy acetylenowe i gazolinowe, przyrządy do wytwarzania gazu wodnoczadowego itp.;

i) pompy (także pompy powietrzne o ciężarze poszczególnej sztuki 20 kg lub więcej, służące do użytku technicznego, pulsometry itp.) i sikawki (sikawki ogniowe itd.);

- j) przyrządy smoczkowe (przyrządy smoczkowe parowe, powietrzne i wodne, jako to: injektory, przyrządy do ściskania, ssania, zgęszczania i rozrzedzania powietrza itd.);
- k) prasy (do dekatyzowania, olejne, tłoczące cedzidla [do wyciskania zmielonych nasion oliwnych], tłocznie do włny drzewnej, prasy do słomy i wiele innych);
- l) przyrządy do filtrowania, cedzenia (z wyjątkiem przyrządów destylacyjnych, należących do Nru 526.), przyrządy do czyszczenia wody i gazu (tłocznie do mułu lub sączkowe, filtry powietrzne, oddzielacze amoniaku — tak zwane przemywacze wzorowe —, płóeczki do naftaliny itp.);
- m) maszyny robocze dla przemysłów wszelkiego rodzaju (z wyjątkiem wymienionych pod Nrami 529. do 535. włącznie), jakoto: maszyny do obrabiania kruszców (także toczarki zgrzebel), maszyny dla cegielni i przemysłu ceramicznego, także łamacze kamieni (łamacze i walce ślimakowe, gniotowniki wałkowe, rozdrabniacze [młyny rzutowe], młyny kulowe, rurowe, wahadłowe, beczki do mielenia itp., przyrządy do mieszania i przebierania, mieszadła, maszyny do łamania, ugniatania, wyplókiwania i cięcia gliny, prasy do cegieł itd.), maszyny do wyrabiania drzewnika i papieru (rozwłóknarki, szmaciarki, maszyny do papieru i tektury, pokrawacze, zwijarki, satyniarki, kalendry itd.), maszyny dla drukarstwa i litografii (prasy ręczne i pośpieszne, maszyny rotacyjne, maszyny do linotypu [maszyny do odlewania i składania czcionek] i wiele innych), maszyny dla przemysłu skór nego (maszyny do rozcinania, gładzenia, wałkowania, szagrynowania i nabłyszczania skóry, młoty do skóry itd.), maszyny dla przemysłu tkackiego (z wyjątkiem należących do Nrów 531. do 534. włącznie), do barwienia, bielienia i przyrządzenia przędz, tkanin i towarów dzianych (kalendry, maszyny do krochmalenia, opalania, szcztokowania, składania, drapania, krajania, naparowywania, utleniania, utrwalania, wykończania itd.), maszyny do drukowania z płyt, nastawidla dla wałów osnowy, maszyny do wyrabiania fezów z wyjątkiem krosien oczkarskich, maszyny do przędzenia włósienia końskiego do wytwarzania włósienia kędzierzawego, maszyny do płyt pilśniowych, maszyny do platerowania, maszyny do plecenia itp.), młynki i maszyny do młynarstwa (stołce wałcowe, łuszczarki, sita płaskie itd., z wyjątkiem sortowników kakułu z Nru 530., zob. uw. 5., ust. 5., tamże), maszyny dla piekarni (maszyny do ugniatania i mieszania, maszyny do krajania ciasta itd.), i inne.
- n) różne inne maszyny i przyrządy n. p. przyrządy do wytłaczania oleju zapomocą pary

wylotowej, garnki wydychowe dla zakładów gazu wodnoczadowego itd., kuźnie polowe, regulatory ciśnienia gazu, zasuwki gazowe i wodne (o ciężarze poszczególnej sztuki, wynoszącym 20 kg lub więcej, nie licząc części składowych ubocznych, podlegających oczeniu według swej jakości, n. p. rur ochronnych, nakrywek ulicznych itp.), kołły do impregnowania, maszyny do nawęglania (z wyjątkiem należących do Nru 533.), zgęszczalniki (do strącania pary wydychowej przez wtryskiwanie zimnej wody do miejsca wydmuchu, z wyjątkiem zgęszczalników rurowych z Nru 526.), drabiny z mechanicznymi przyrządami do podnoszenia na kołach, przyrządy do osmozy, urządzenia do pasteryzowania, maszyny do wyciągania kołków, przyrządy do wyrabiania sody, walce uliczne (urządzone tak, aby je można było ciągnąć), maszyny do kręcenia słomy, urządzenia do drukowania tapetów, przyrządy do skręcania drutów, zawory (zawory zamienne, poruszane ciśnieniem pary), nadchodzące osobno przygrzewacze (przygrzewacze wody zasilającej, ekonomajzery, także z przynależnymi skrobaczkami sadzy), przyrządy poruszane ciśnieniem wody, przyrządy do strzelania na pogodę i wiele innych.

(2) Co do wymienionych powyżej w sposób przykładowy przyrządów, które przedstawiają się jako przyrządy o prostym stroju i pojedynczo ważą mniej jak 20 kg, zob. uw. og. 1. do niniejszej klasy.

2. (1) Przy maszynach i przyrządach z Nrów 536.—538., dla których podciągnięcia pod odnośną taryfę miarodajny jest ustalony przy tych numerach stosunek procentowy materiałów drzewa, nieszlachetnych kruszców i żelaza (i innych), należy zawsze wziąć za podstawę tego stosunku procentowego ciężar poszczególnej sztuki maszyny lub przyrządu, przyczem należy doliczyć jako żelazo ciężar wszystkich innych materiałów, które po myśli uwagi ogólnej 4. do niniejszej klasy uchodzą za połączenia dopuszczalne przy maszynach i przyrządach.

(2) Wszystkie więc maszyny (przyrządy), ota-ryfowane w Nrach 536.—538., które zrobione są z samego drzewa albo zawierają z całościowego ciężaru co najmniej 75 procent drzewa na ogólną ilość użytych na nie innych materiałów (nieszlachetne kruszce, żelazo i inne materiały), podpadają pod Nr. 536.; maszyny i przyrządy powyższe, zawierające więcej niż 50 procent nieszlachetnych kruszców na ogólną ilość innych użytych do nich materiałów (drzewo, żelazo i inne materiały), podpadają pod Nr. 537.; wszystkie inne osobno nie wymienione maszyny i przyrządy, które z reguły można nazwać żelaznymi, należą do Nru 538.

(3) Od traktowania podług Nru 536. nie są wyłączone proste maszyny z drzewa, jako to magle, tłocznie, młynki, tokarki itp. także wtedy, gdy są zrobione tylko z drzewa.

	od 100 kg	
	ogól.	umow.
536. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, z drzewa (t. j. zawierające 75 procent i więcej drzewa)	18.—	15.—
537. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, z nieszlachetnych metali (t. j. zawierające więcej jak 50 procent nieszlachetnych metali)	40.—	34.—
538. Maszyny i przyrządy, osobno nie wymienione, inne, o wadze poszczególnej sztuki:		
a) 2 q lub mniej	30.—	—
1. maszyny do obrabiania metali		26.—
2. inne należące tu maszyny		24.—
b) więcej jak 2 q do 10 q	28.—	—
1. maszyny do obrabiania metali		24.—
2. inne należące tu maszyny		22.—
c) ponad 10 q	24.—	—
1. więcej jak 10 q do 20 q:		
α) maszyny do obrabiania metali		21.—
β) inne należące tu maszyny		20.—
2. więcej jak 20 q do 50 q		19.—
3. więcej jak 50 q do 100 q		18.—
4. ponad 100 q		16.—
<i>Uwagi.</i>		
1. Hydrauliczne magły i draparki walcowe z obiciem zgrzeblastem, bez względu na ciężar poszczególnej sztuki, tudzież kalendry o ciężarze poszczególnej sztuki ponad 60 q		5.—
2. Suszarnie; właścinca maszynu papiernicza z przyrządem do suszenia; maszyny do ciasta		12.—
3. Stolce walcowe		18.—

Uwagi. 1. (1) Stopy umowne dla maszyn z tego numeru należy oczywiście stosować także do osobno nie wymienionych przyrządów z tego numeru, wprowadzanych w obrocie umownym.

(2) Co do ciężaru poszczególnej sztuki zob. uwagę ogólną 16. do niniejszej klasy.

2. (1) Przez maszyny do obrabiania metali (kruszców) rozumie się maszyny do obrabiania żelaza, kruszców szlachetnych lub nieszlachetnych albo do nadawania im formy, wliczając tu także maszyny, które dokonują mechanicznego uszlachetnienia powierzchni półfabrykatów i wykończonych fabrykatów z kruszcu, a to zapomocą wygładzania, polerowania, deseniowania, giloszowania, wyłaczania itp., albo utrzymują w dobrym stanie narzędzia z kruszcu, przytem obojętną jest rzeczą, czy maszyn tych używa się w przemyśle metalowym, czy też w innych przedsiębiorstwach. Do nich należą: tokarki, maszyny do wiercenia i wyzłabiania, maszyny do grawirowania, młoty parowe (bez maszyn parowych), młoty narzędziowe, strugarki (także strugarki poprzeczne [szepingi]), maszyny do pilowania kruszców, nożyce do blachy, maszyny do wyrównywania blachy, tłoczarki kuzienne, prasy kablowe, prasy do wybijania, maszyny do cięcia gwintów, walcownie, maszyny do naciągania drutu, klepadła, rylcownice, maszyny do polerowania, szlifowania, maszyny upraszczające, maszyny do ostrzenia pił, łuszcarki itp.

(2) Natomiast należy n. p. maszyny do drutu kolczastego, służące do plecienia drutów i krat, lub prasy do zamykania pokrywek puszek z konserwami, maszyny do odlewania czcionek itp. taryfować jako inne osobno nie wymienione maszyny.

(3) Zob. także uwagę 2. do Nru 529.

(4) Wprowadzane osobno kowadła i rdzenie młotów do młotów parowych, młoty narzędziowe (nie zmontowane) należy odprawiać jako części składowe maszyn również według stóp dla maszyn do obrabiania kruszców.

3. Przez magły hydrauliczne należy rozumieć kalendry, przy których zbliżenie (ściśnięcie) gładkich walców, między którymi mają się wygładzać (nabylszczać) materiały tkackie, uskutecznia hydrauliczny przyrząd toczący.

4. (1) Draparki walcowe do bawełny są to wielkie maszyny do drapania towarów bawełnianych (tkanin, trykotów) — także towarów półbawełnianych — zapomocą obić zgrzeblastych, przytwierdzonych na wielkich bębnach i walcach.

(2) Warunkiem traktowania tych draparek walcowych według stopy umownej jest to, aby były zaopatrzone w obicia zgrzeblaste, choćby nawet zgrzebla nie były do nich jeszcze przytwierdzone, które to obicia zrosztą według ogólnie obowiązującej zasady należy także przy tych maszynach zawsze odciec osobno według Nru 467. (zob. uw. og. 13. do niniejszej klasy).

LX, 538, uwagi.

(3) Przeznaczonych dla towarów bawełnianych draparek do oczyszczania oraz mniejszych opatrzonych obiciem zgrzeblastem draparek (n. p. do watełiny) nie należy odprawiać według stopy uprzywilejowanej w kwocie 5 K.

5. (1) Kalendry (kalendry walcowe, wałkowe, kalendry do gładzenia, nabliżczania, satynowania, matowania, deseniowania, karbowania, morowania, kalendry polyskowe i hydrauliczne) stanowią rodzaj maszyn wykończających, które najczęściej składają się z kilku par wałców. Między tymi wałcami pod silnym ciśnieniem wygładza się materiały tkackie lub zaopatruje się je w wytłoczone wzorzyste desenie. Kalendrów używa się n. p. oprócz w przemyśle tkackim także w przemyśle papierniczym do wygładzania papieru i kartonów, w przemyśle kauczukowym do ugniatania masy kauczukowej w płytki, łączenia ich z tkaninami itd.

(2) Dla zastosowania stopy umownej miarodajny jest wyłącznie ciężar poszczególnej sztuki powyżej 60 q, a przy rewizji kalendrów, zdeklarowanych do zastosowania stopy celnej w kwocie 5 K, należy baczyć szczególnie na to, aby do ciężaru poszczególnej sztuki nie wliczono ani transmisji ani części zapasowych lub składowych innych maszyn. Przyrządy do nawijania i zwijania, przyłączone do kalendrów, należy jednakowoż wliczać do ciężaru poszczególnej sztuki kalendry.

(3) Różnorodność ustrojów kalender (sposób wytwarzania ciśnienia, w sposób hydrauliczny, zapomocą śrub ustalwicznych itd.) nie wpływa na zastosowanie stopy umownej; do kalender hydraulicznych (magli) dla przemysłu tkackiego (zob. uw. 3.) należy jednak stosować stopę umowną bez względu na ciężar poszczególnej sztuki.

(4) Wszelkie inne kalendry o mniejszym ciężarze poszczególnej sztuki należy ocieść w obrocie umownym według ciężaru poszczególnej sztuki tak jak inne maszyny z Nru 538.

(5) Wyłączone są od traktowania jak kalendry według stopy umownej w kwocie 5 K: wszystkie kalendry, których praca nie polega ani na wygładzaniu ani na nadawaniu formy zapomocą ciśnienia, n. p. kalendry do suszenia z piłsnią, służące do przeciągania mokrych tkanin na okrężnej piłśni przez walce, zagrzone parą, w celu ich suszenia, kalendry do mieszania kauczuku z ułożoną poziomo parą wałców, między którymi kauczuk ugniata się silnie z siarką lub innym materiałem do napełniania, itp.

(6) Okoliczność, że przy kalendrach równocześnie z wygładzaniem lub nadawaniem formy odbywa się wskutek ciśnienia także suszenie (n. p. zapomocą wałców, ogrzanych parą), nie powoduje wyłączenia zastosowania stopy umownej w kwocie 5 K.

6. Przez suszarnie rozumieć należy urządzenia do suszenia lub lekkiego prażenia owoców i jarzyn (także obrzynków buraków).

7. (1) Przez właściwą maszynę papierniczą z przyrządem do suszenia rozumie się maszynę do wyrabiania papieru (z gotowego materiału) w okrężnych arkuszach. Przytem wychodzi się z tego założenia, że tak część mokra (właściwa maszyna papiernicza), jak i część sucha (przyrząd do suszenia, zestawienie cylindrów parowych, przez które przeciąga się mokry arkusz, zesuujący się bezpośrednio z mokrej części, i przytem go się osusza) równocześnie nadchodzą.

(2) Wynika z tego, że nie należą tu maszyny i przyrządy do przygotowania i wyrabiania materiałów (warniki, miążdzarki, szmaciarki itd.), tudzież maszyny i przyrządy, służące do wyrabiania papieru czerpanego, do wykończania papieru (maszyny do satynowania, kalendry itd.) oraz wszystkie inne maszyny i przyrządy nie służące do bezpośredniego wyrabiania papieru (n. p. pokrawacze, przyrządy do nawijania, wodne pompy sitowe itd.), tudzież maszyny i przyrządy do wyrabiania pudełek (kartonów).

(3) Części składowe maszyn papierniczych tudzież niekompletnych maszyn papierniczych nie należy odprawiać według stopy uprzywilejowanej w kwocie 12 K, lecz według odpowiednich umownych cel od ciężaru poszczególnej sztuki z Nru 538. (zob. uw. og. 7., ustęp 11. i 14., do niniejszej klasy).

8. Maszyny do ciasta są to maszyny szczególne do wyrabiania legumin i wypiekania chleba jak n. p. maszyny do gniecienia, mieszania i kraniania ciasta, maszyny do wałkowania i międlenia ciasta, maszyny do łamania ciasta itp.

9. Stolce walcowe są to szczególne maszyny, używane w młynarstwie, które między wałcami rozcierają zboże, ryż i owoce strączkowe na mąkę i inne rodzaje młewa. Inne młyny zbozowe (pracujące zapomocą kamieni młyńskich), tudzież inne maszyny szczególne, używane w młynach, które wykonują proces pracy, służący do udoskonalenia młewa, n. p. maszyny do oczyszczania grysu, pytle, są wyłączone podobnie jak stolce walcowe służące do innych celów, od traktowania według stopy umownej dla stołców walcowych. Maszyny do oczyszczania, przebierania zboża (sortowniki) itp. należą do numeru 530.

10. Co do uprzywilejowanego sprowadzania draparek walcowych do bawełny z obiciem zgrzeblastem, właściwej maszyny papierniczej z przyrządem do suszenia oraz stołców walcowych z umownych uwag 1., 2. i 3. zobacz uwagę ogólną 20. do niniejszej klasy, zaś co do traktowania pod względem celnym części składowych trzech wyżej wymienionych maszyn zobacz ustępy 11.—14. 7mej z tych uwag ogólnych.

72.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1913,

dotyczące utworzenia okręgu rozkładu podatku zarobkowego dla obszaru nowo utworzonego Starostwa w Radziechowie w Galicyi oraz dotyczące zmiany

liczby członków i zastępców komisji dla podatku zarobkowego IV. klasy dla „Powiatu politycznego Brody“ i dla „Powiatu politycznego Kamionka“.

Dla okręgu nowo utworzonego Starostwa w Radziechowie w Galicyi (obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 6. grudnia 1911, Dz. u. p. Nr. 225), tworzy się na zasadzie

§ 13. i 16. ustawy z dnia 25. października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, począwszy od okresu rozkładu 1914/1915 okręg rozkładu dla III. i IV. klasy podatku zarobkowego a ilość członków każdej komisji tych towarzystw podatkowych ustanawia się na 4.

Zarazem ze względu na zmianę terytoryalnego obszaru Starostw w Brodach i w Kamionce zmniejsza się ilość członków komisji dla podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu „Powiat polityczny Brody“ z 8 na 6, zaś ilość członków komisji dla

podatku zarobkowego IV. klasy dla okręgu rozkładu „Powiat polityczny Kamionka“ z 6 na 4.

Stosownie do tego należy spis okręgów rozkładu powszechnego podatku zarobkowego, ogłoszony reskryptem Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1897, Dz. u. p. Nr. 117, uzupełnić, względnie sprostować w sposób następujący.

(Strona 911. wydanej w dniu 11. maja 1897, XLVI. części Dziennika ustaw państwa.)

Numer okręgu	Okręgi rozkładu	Siedziby komisji	Ilość członków towarzystw podatkowych	
			III.	IV.
dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy			klasy	
6	Powiat polityczny Brody	Starostwo w Brodach	4	6
11	Powiat polityczny Kamionka	Starostwo w Kamionce	4	4
13a	Powiat polityczny Radziechów	Starostwo w Radziechowie	4	4

Zaleski wtr.

73.

Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 24. kwietnia 1913,

dotyczące uzupełnienia § 4. rozporządzenia wykonawczego z dnia 30. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 24, wydanego do ustawy z dnia 30. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 23, o wydawaniu soli bydłowej po niższej cenie.

Uzupełniając § 4. rozporządzenia wykonawczego z dnia 30. stycznia 1903, Dz. u. p. Nr. 24, wydanego do ustawy z dnia 30. stycznia 1903, Dz. u. p.

Nr. 23, o wydawaniu soli bydłowej po niższej cenie, zarządza się, że osoby, trudniące się handlem soli bydłowej po niższej cenie, obowiązane są na przyszłość zgłosić pisemnie lub ustnie do właściwego c. k. oddziału straży skarbowej nie tylko otwarcie sklepu dla rozsprzedaży soli bydłowej i ewentualną zmianę lokalu rozsprzedaży, lecz także zastanowienie rozsprzedaży soli bydłowej a tenże oddział straży skarbowej winien co do wszystkich tego rodzaju zgłoszeń wydać stronom zwykłe poświadczenie.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi natychmiast w życie.

Zaleski wtr.